

เมื่อไม่สุดพรมมาลัยในงานศพ:
ความเปลี่ยนแปลงของการสุดพรมมาลัยในสังคมไทย^{*}
ปรัมินทร์ จารุวรร**

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นงานวิจัยภาคสนามทางคดีชนวิทยาที่มุ่ง
ศึกษาพิธีกรรมสุดพรมมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น จังหวัดชลบุรี
ทั้งในด้านความเป็นมา บทสาด ผู้สาด ผู้ฟัง อุปกรณ์ที่ใช้ในการ
สุด พรมเนี่ยมปฏิบัติและความเชื่อในการสุด ขั้นตอนในการ
สุด ตลอดจนโอกาสในการสุด เพื่อจะวิเคราะห์ถึงความ
เปลี่ยนแปลงของการสุดพรมมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นซึ่ง
แตกต่างไปจากการสุดพรมมาลัยในงานศพในภาคกลางและ
ภาคใต้ของไทย ผลการศึกษาวิจัยทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลง
ของพิธีกรรมนี้ทั้งในแง่รูปธรรมและสังคม

* บทความวิจัยนี้มาระบุมาจากงานวิจัยเรื่อง สุดพรมมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น จังหวัดชลบุรี: ภาพ
สะท้อนบทบาทและความสัมพันธ์ของพิธีกรรม ภารณกรรม และสังคม ซึ่งได้รับทุนพัฒนา
อาจารย์ใหม่ กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช พ.ศ.๒๕๔๘ มีรองศาสตราจารย์สุกัญญา สุจลยา เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์wise และเป็นผู้สนับสนุนของงานวิจัยเรื่อง พลวัตของการสุดอ่อนไหวกรรม
เรื่องพรมมาลัย: การศึกษาเปรียบเทียบการสุดพรมมาลัยที่จังหวัดกาญจนบุรีและชลบุรี
ได้รับทุนพัฒนาศักยภาพในการทำงานวิจัยของอาจารย์รุ่นใหม่สำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย มีรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ณ กลาง และ
รองศาสตราจารย์สุกัญญา สุจลยา เป็นนักวิจัยที่ปรึกษา
** อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความนำ

การสาดพระมาลัยในงานศพเป็นประเพณีการสาดร้องเก่าแก่ของชาวม้านที่พบในภาคกลางและภาคใต้ของประเทศไทย ในกฎหมายชั้นที่ ๑๐ ในกฎหมายตราสามดวง มีเนื้อความว่าพระบาทสมเด็จพระปุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงห้ามพระสงฆ์สาดพระมาลัยในงานศพ ด้วยพระสงฆ์ที่ไปสาดพระมาลัยประพฤติไม่เหมาะสมแก่สมณศรีวูป การห้ามพระสงฆ์สาดพระมาลัยในงานศพน่าจะมีมาแล้วตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และคงจะนิยมสาดกันอย่างแพร่หลายโดยพระสงฆ์เป็นผู้สาด

หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระปุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงห้ามพระสงฆ์สาดพระมาลัยแล้ว การสาดพระมาลัยก็ยังคงมีอยู่ แต่ผู้สาดเปลี่ยนจากพระสงฆ์มาเป็นฆราวาส คนในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นก็น่าจะรู้จักการสาดพระมาลัย เพราะใน อักษรภารี航道ศรี (Dictionary of Siamese Language) ของ แคนบีช แบรดเลีย์ ก็ยังคงปรากฏคำว่า “สาดมาໄລຍ” อยู่ด้วย ความนิยมฟังเทศนาพระมาลัยและการสาดพระมาลัยเริ่มเสื่อมลงเมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกาศตั้งธรรมบุติกนิภัยเพื่อปรับปรุงคุณะสংশ্লেষให้เคร่งครัดต่อพระธรรมวินัย ประเพณีสาดพระมาลัยจึงเริ่มสูญหายไปจากสังคมไทย ต่อมากล่าวว่า พระมาลัยได้พัฒนาเป็นการสาดคุณหัสตี จำอวด และกล้ายเป็นการแสดงผลดังที่แสดงกันอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การสาดพระมาลัยในงานศพก็ยังพบอยู่บ้างในหมู่บ้านภาคกลางและภาคใต้ ดังเช่นที่ ปرمินท์ จากรุวง (๒๕๔๒) ได้ศึกษาประเพณีสาดพระมาลัยที่บ้านหนองข้าว จังหวัดกาญจนบุรี และอรุ่มรัศมี ด้วงชนะ (๒๕๓๙) ศึกษาประเพณีสาดพระมาลัยของชาวอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

ปัจจุบัน การสาดพระมาลัยเกิดการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจ ผู้วิจัยพบว่ามีการสาดอ่านวรรณกรรมเรื่องพระมาลัย หรือ “พระมาลัยกลอนสาด” ที่ล้านั้นสงข์ถ้าเม่น จังหวัดชลบุรี โดยเป็นการสาดที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับพิธีศพแต่อย่างใด อีกทั้งผู้สาดพระมาลัยก็แตกต่างไปจากชนบทเดิมที่ผู้สาดพระมาลัยจะเป็นผู้ชาย เพราะถือ

ว่าเป็นผู้ท้าหน้าที่เสมือนพระสงฆ์สมมติที่มาสาธยายธรรมเรื่องพระมาลัยในงานศพ แต่การสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นมิจ้ากตัวผู้สวดจะต้องเป็นกสุ่มผู้ชาย เท่านั้น กลับเปิดกว้างให้คนทุกเพศทุกวัยมาสวดพระมาลัยได้ และผู้สวดก็อาจมี วัสดุประสรุคในการสวดที่แตกต่างกัน ประเด็นที่น่าสนใจก็คือ ผู้สวดกสุ่มนี้ที่มา สวดพระมาลัยจะเป็นกสุ่ม “คนเมือง” หรืออาจเป็น “ร่างทรง” บทความนี้จึงจะ ก่อวารีถึงความเป็นมาและองค์ประกอบของพิธีกรรมการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ แห่งนี้เป็นเบื้องต้น เพื่อจะนำไปสู่การวิเคราะห์เบรียบเที่ยวกับการสวดพระมาลัยใน งานศพซึ่งจะทำให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับการสวดพระมาลัยใน สังคมไทยได้ต่อไป

๑. ภูมิหลังของสำนักสงฆ์ถ้าเม่น จังหวัดชลบุรี

การสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น จังหวัดชลบุรี เริ่มสวดกันในช่วง ประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๑ ผู้ริเริ่มคือ พราชาญณรงค์ ชัยเลโน ปัจจุบันอายุ ๔๙ ปี พราชาญณรงค์เล่าถึงมูลเหตุที่ทำให้เกิดการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์แห่งนี้ว่า แรกเริ่ม นั้นเกิดจากการที่ท่านได้ไปเยี่ยมอาการป่วยของโยมคนหนึ่งซึ่งเป็นร่างทรง และได้ คุยกับเทพที่มาประทับร่างของโยมผู้นั้น เทพที่มาประทับทรงได้แนะนำให้ท่านไป ถ้าน “หนังสือพระมาลัย” ท่านเองแม้จะเห็นหนังสือพระมาลัยมากลอดว่าอยู่ในหิบ พระอภิธรรมแต่ก็ไม่เคยได้หยิบมาอ่าน เพราะพระสงฆ์ในสมัยก่อนเดือนว่า “อย่า เอาหนังสือพระมาลัยมาอ่านเดียวจะมีคันตาย” แต่เมื่อได้ฟังเทพบอกดังนั้นท่านก็ ลองไปซื้อมาอ่าน ในช่วงแรกก็ยังเพียงคนเดียว ต่อมากลายติดใจเมหันต์ก่ออานดามหัน บ้าง เมื่อมีคนอ่านมากขึ้น หนังสือพระมาลัยไม่พออ่านก็มีการนำมารีจัด ต่อมาก็ จึง มีการทำพิธีถวายหนังสือพระมาลัยเพื่อเอาบุญและมีการสวดพระมาลัยสิบมานะ ปัจจุบัน กล่าวกันว่า หนังสือพระมาลัย หรือ คัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ๘.๗.๗.๗ ภักดี ขายดีที่จังหวัดชลบุรีก็ เพราะคนซื้อมาบริจาคที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นแห่งนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารสารภาษาและวรรณคดีไทย

๑.๑ ที่ตั้ง

สำนักสังฆถ้าเม่นหรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “วัดถ้าเม่น” ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในเขตกรุงพันธุ์สัตว์ป่าเข้าเมืองพุจาก การสำรวจรายชื่อที่พักสงฆ์ในพื้นที่ป่าไม้สำราญ ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๓๘ ระบุว่า สำนักสังฆถ้าเม่นมีพื้นที่ ๑๕ ไร่ ๑ งาน ๘๐ ตารางวา เข้าอยู่ในเขตกรุงพันธุ์สัตว์ป่าแห่งนี้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๕ มีพระเกรียงศักดิ์ จิตดีป้าโล เป็นเจ้าอาวาส มีพระสงฆ์ ๑๕ รูป จำนวนสิ่งก่อสร้าง ๙๘ หลัง ปัจจุบัน พระเกรียง ศักดิ์ จิตดีป้าโล ยังคงเป็นเจ้าอาวาส มีพระสงฆ์จำพรรษาจำนวน ๕ รูป สามเณร ๑ รูป และเชพราหมณ์ที่อยู่ที่วัดเป็นประจำอีกประมาณ ๑๐ คน

ลักษณะทางกายภาพของสำนักสังฆถ้าเม่นเป็นภูเขาลาดชัน เนินพื้นที่บริเวณนี้เป็นไร่สับปะรด เหตุที่เรียกว่า “วัดถ้าเม่น” ก็ เพราะเดิมบริเวณนี้ เม่นมาก บางคนเล่าว่ามากเสียจนเหม็นกลิ่นเม่นไปหมด ลักษณะของภูเขานี้รายล้อมที่ตั้งของสำนักสังฆถ้าเม่นตามช่วงจุยมีลักษณะเป็นรูปมังกร ๒ ดัวคางแก้ว โดยที่ตั้งของสำนักสังฆ์คือดงแก้วที่มั้งการทั้งสองข้างกันคางไว้ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเชื่อกันว่า สำนักสังฆถ้าเม่นเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นสถานที่ของจักรพรรดิ เนื่องจากการตั้งเป็นวัด สถานที่ปฏิบัติธรรม หรือโรงเจ ทั้งยังเชื่อว่าสำนักสังฆ์แห่งนี้เป็น “พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์” และ “พื้นที่บริสุทธิ์” กล่าวกันว่าด้วยแต่บันไดขันแรกของวัดจะหนึ่งยอดเข้าล้วนเมื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์สถิตอยู่ และด้วยเหตุที่เชื่อกันว่าสำนักสังฆ์แห่งนี้เป็นพื้นที่ ศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์นั่ง จึงเล่าต่อ กันมาว่า ในอดีตได้มีพระภราห์หรือพระเกจิอาจารย์ มาละสังขารที่บริเวณนี้หลายรูป

ตามทางเดินที่ลาดชันของสำนักสังฆ์แห่งนี้ มีก้อนหินใหญ่น้อย เป็นจำนวนมาก ลักษณะเป็นหินที่อยู่ได้ท้องทะเล นอกจากนี้ ยังพบเปลือกหอยอยู่ตามบริเวณวัด จึงเชื่อกันว่า ในอดีตการล่าน้ำโพัน พื้นที่นี้เป็นทะเล สอดคล้องกับที่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่า เดิมทะเลได้กินอาณาเขตบริเวณนี้ไปถึงจังหวัดปราจีนบุรี

**สถาบันวทยบรการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย**

ในปัจจุบัน^๑ ต่อมาเมื่อน้ำลดลง บริเวณสำนักสงฆ์แห่งนี้จึงเป็นเกาะที่ใช้เป็นท่าเทียบเรือ ทำให้มีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในวัดที่เกี่ยวกับพระนางเรือล่มดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงต่อไป ยังไม่愧ว่าตนยังเชื่อว่า เมื่อครั้งที่สถานที่นี้ยังเป็นเกาะอยู่นั้น พระภักดีมั่นคงจึงได้เดินล่องเรือมาพำนักระมးเมื่อคราวเดินทางไปอัญเชิญพระคัมภีร์ บริเวณนี้จึงเป็น “ที่ท่องเที่ยว” ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งที่เชื่อว่าหายไปจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และกำลังค้นหาภัยอยู่ที่เกาะแห่งนี้ได้คือสถานที่ใด

นอกจากจะเชื่อว่าพื้นที่บริเวณนี้เป็น “พื้นที่บริสุทธิ์” แล้ว ยังเชื่อว่าพื้นที่บริเวณนี้เป็น “เมืองลับแล” อีกด้วย มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับเมืองลับแลเป็น ๓ กระแส กระแสหนึ่งเล่ากำหนดว่าเป็นเมืองที่มีแต่ผู้หญิงลักษณะเดียวกับเมืองลับแล จังหวัดอุดรดิตถ์ กระแสที่สองเล่าว่า ในเมืองลับแลแห่งนี้มีทั้งผู้หญิงและผู้ชายลักษณะเป็นเมืองที่มีนิติธรรมทักษิณมิติที่เรารู้จูในปัจจุบัน ดังนั้น เมื่อขึ้นมาบนเขาโดยเฉพาะบริเวณโนสก์และถ้ำด่าง ๆ จะได้ยินเสียงพระสาวัตบรรด เสียงพิณเพาท์ เสียงคนคุยกัน เสียงด้านน้ำพริก นอกจากนี้ยังอาจได้กลิ่นแรงหนื่นไว้ แกงมะรุม อีกด้วย ส่วนกระแสที่สาม เล่าว่า เมืองลับแลแห่งนี้เป็นเมืองที่ผู้คนมีทั้งผู้หญิงและชาย เป็นเมืองที่บริสุทธิ์ผู้คนรักษาศีลห้าอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาความบังเกิดแห่งบุญพระศรี อาจารย์ เมืองลับแลแห่งนี้จึงเป็นพื้นที่ที่บุญพระศรีอาจารย์จะมาถึง เพราะเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อมต่อ ๓ โลก คือโลกมนุษย์ สารรัตน์ และนาดาลมหาบรรจบกัน

ด้วยเหตุที่เชื่อว่าเดิมสถานที่ที่ดังสำนักสงฆ์ถ้าเม่นอยู่ได้ท้องทะเลที่อมาเมื่อน้ำทะลุดลง ที่แห่งนี้จึงกลายเป็นเกาะ และกลายเป็นภูเขาในปัจจุบัน ทำให้มีผู้เชื่อว่าที่แห่งนี้ คือ เกาะแก้วสารพัดนึก ซึ่งมีแก้วสารพัดนึกซ่อนอยู่ ผู้คนจึงมาตามหาแก้วสารพัดนึกกันที่บริเวณนี้ ปัจจุบัน ความเชื่อเรื่องเกาะแก้วสารพัดนึก ส่วนหนึ่งถูกอธิบายว่า เพราะที่แห่งนี้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและเป็นสถานที่

^๑ คุณเพิ่มเติม สุจิตต์ วงศ์เทศ. ชื่อบ้านหมาเมือง จังหวัดปราจีนบุรี. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ๒๕๕๐.

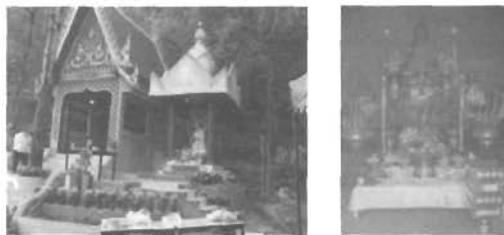
ศักดิ์สิทธิ์ อีกทั้งมีการสวดพระมาลัย เมื่อผู้คนมาปฏิบัติธรรมที่นี่แล้วมักจะสำเร็จดังที่ดังปรากฏ จึงเรียกสำนักสงฆ์ถ้าเม่นว่าเป็นเกาะแก้วสารพัดนึกนั่นเอง

๑.๒ สิ่งศักดิ์สิทธิ์และสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

โดยเหตุที่เชื่อกันว่าพื้นที่ของสำนักสงฆ์ถ้าเม่นหันหน้าเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นพื้นที่บริสุทธิ์ ตลอดจนเป็นเมืองลับแผลหรือเกาะแก้วสารพัดนึก ดังกล่าว ทำให้มีการสร้างสถานที่บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ขึ้นหลายแห่ง เมื่อผู้คนมากราบไหว้บูชา บางคนอาจไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกแห่ง บางคนก็ไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เฉพาะแห่งตามที่ตนเคารพนับถือเป็นหลัก สิ่งศักดิ์สิทธิ์หลัก ๆ ในสำนักสงฆ์ถ้าเม่น คือ ปูเจ้าวัด ปูพราหมณ์ และปูใหญ่ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น มีดังนี้

๑.๒.๑ วิหารหลวงปู่เจ้าวัด เป็นวิหารของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกวันว่า “ปูเจ้าวัด” หรือ “ปูเทพมงคลชัยประสิทธิ์” เล่ากันว่าปูเจ้าวัดเป็นพระบัง ทุปีบัง หรือพราหมณ์บัง ศาลหลวงปูเจ้าวัดมี ๒ ศาล คือ ศาลเก่าซึ่งเป็นศาลมีหลังเล็ก มีรูปปั้นพราหมณ์ประทับอยู่ และศาลหลังใหม่ซึ่งเป็นศาลมีหลังใหญ่ ใช้พะพุทธรูปเรียงแสนแทนองค์หลวงปูเจ้าวัด และมี “ปูพราหมณ์” ซึ่งเป็นรูปหล่อรูปพราหมณ์มุ่นผมประทับอยู่ข้าง ๆ รูปพระเรียงแสน จึงสงสัยกันว่า ปูเจ้าวัดประทับที่ศาลได้ส่วนใหญ่คุณจะมาไหว้ปูเจ้าวัดเพื่อขอหวย ของงาน การขายที่ดิน ปัญหาครอยครัว หากผู้บุណ្ឌาเครียดขอสำเร็จที่ศาลไดก็มักจะไปจุดธูปขอที่ศาลแห่งนั้น เมื่อสำเร็จมักจะแก็บนด้วยการจุดประทัด บัวชีพราหมณ์ สาดพระมาลัย หรือถ่ายဓອก ทุ่ลามกมีบัง จากการสัมภาษณ์พบว่า บางคนบนสวดพระมาลัย ๑๐๘ จบ หรือบนมากถึง ๔๙๙ จบก็มี ซึ่งในวันหนึ่ง คงจะสามารถสวดพระมาลัยได้อย่างมากเพียง ๓ จบเท่านั้น ผู้ที่บุណ្ឌาเช่นนี้จึงต้องหาเวลาบานาหีชีพราหมณ์หรือมาวัดเป็นประจำ

ฉบับปีที่ ๒๔ ขันวานม ๒๕๕๐

วิหารหลวงปู่เจ้าวัดหลังใหม่และแท่นบูชา ข้างวิหารหลวงปู่เจ้าวัดคือศาลแม่พระธรณี

๑.๒.๒ ศาลแม่พระธรณี เป็นศาลที่อยู่ข้างศาลาหลวงปู่เจ้าวัด เป็นที่ประทับของแม่พระธรณี เชื่อกันว่า คนที่ทำแห้งจะต้องทำพิธีห่มผ้าแม่พระธรณีจึงจะแก้น้ำปีได้ การห่มผ้าแม่พระธรณี เป็นการฝากราให้มีพระธรณีนำเด็กที่ถูกทำแห้งไปเกิดในชาติภพใหม่ ผ้าที่ห่มถวายแม่พระธรณีนั้นต้องเป็นชุดไทยสีไบเฉียง และห้ามถวายชุดสีแดงเด็ดขาด ล้านใหญ่มักจะถวายสีเหลือง ชมพู เนื้ยว ขาวหรือครีม

แม่พระธรณีและการทำพิธีห่มผ้าแม่พระธรณี

๑.๒.๓ กุฎีหลวงตาชูน เป็นกุฎีของพระสงฆ์ที่เรียกว่า “หลวงตาชูน” บ้าง “หลวงปู่ชูน” บ้าง ชื่อเดิมของท่านคือไอลีชูน แซ่ฮ้อ ต่อมาเปลี่ยนเป็น กิติชัย พรมอวิัยไทย และมีฉายาว่า ชุดวารณ์โนน บางคนเชื่อว่าท่านบรรลุอรหันต์ เพราะท่านได้อธิษฐานจิตว่าจะไม่พูดกับใคร ไม่อาบน้ำ และอยู่แต่ในกุฎีของท่านโดย ปลงสังขารมากกว่า ๑๐ ปี มักมีผู้ไปกราบไหว้และนำอาหารไปถวายและเล่าเรื่อง ต่าง ๆ เพื่อปรับทุกข์ให้ท่านฟัง ท่านก็จะรับฟังโดยไม่พูดโตตอบ ผู้ที่มีองค์หรือเป็น ร่างทรงมักจะอ้างว่าท่านใช้วิธีสื่อสารทางจิตกับตนได้ เพราะท่านมีผานสูง ปัจจุบัน

ท่านมรภภาพแล้วเมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๙ แต่คพยังตั้งอยู่ที่กุฎิโดยไม่น่าไม่เป็นอย่างทุกวัน
พระ จะมีพระสงฆ์มาสักดิ้นที่กุฎิของท่าน ในเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น.

๑.๒.๔ ถ้ำป้อมนัคนาคราช หรือถ้ำบูชาใหญ่ เป็นที่ประทับของปู่
อนันตนาคราช และปูมังกรขาว ปูอันตนาคราชเป็นพญานาค เชื่อกันว่าเป็นองค์
เทพหรือเป็นครูบาอาจารย์ของพระชายณรงค์ ที่ตั้งของถ้ำอยู่หลังกุฎิของพระชาย
ณรงค์ เเลగกันว่าสมัยก่อนบริเวณนี้มีอยู่ได้ทั้งหมด บริเวณนี้เป็นที่อยู่ของพญานาค
ปูอันตนาคราชเคยอาศัยอยู่ที่ถ้ำแห่งนี้ ร่องรอยดังกล่าวจะเห็นได้จากการที่หินใน
บริเวณด้านก้อนใหญ่และมีลักษณะเหมือนหินได้ห้องหะเล บางคนจะมาบนบนหิน
ขอในเรื่องต่าง ๆ จากปูอันตนาคราช หรือปูใหญ่นี้ เชื่อว่า ถ้าจะขอให้มีทรัพย์ดัง
ขอที่ถ้านี้ เเลగกันว่า หากผู้ใดไปสาดพระมาลัยในถ้านี้แล้วมองเห็นในผังถ้าว่ามี
ปูใหญ่ล่ายหัวอยู่ไปมา แสดงว่าผู้นั้นโชคร้าย มีบาปกรรมมาก บางครั้งมีผู้ได้มั่นว่า
ผู้ที่เข้าไปสาดพระมาลัยในถ้าเป็นผู้หักยุง แต่เมื่อพังเสียงสวัดที่สะท้อนออกมานอก
ถ้ำกลับได้มั่นเสียงเป็นผู้ชาย จึงเชื่อว่าเป็นเสียงของปูที่มาร่วมสาดพระมาลัยด้วย
กล่าวกันว่าหากจะบนบนปูอันตนาคราช ต้องแก้นันด้วยซมพู

ภายในถ้ำป้อมนัคนาคราช มีรูปปู่ปูอันตนาคราช และปูมังกรขาว

๑.๒.๕ ถ้ำปูโสม เป็นที่ประทับของปูโสม เเลగกันว่าปูโสมเป็นชาย
แก่ ร่างเล็ก ผิวขาว ผนแข็งยวาว หลังค้อม มีแม่ชีเคยเข้าไปนั่งวิปัสสนาที่ถ้านี้และ
บอกให้เรียกถ้านี้ว่า “ถ้าเพชรชนพู” จึงมีบางคนเรียกถ้านี้ว่า “ถ้าเพชรชนพู” บ้าง
หรือ “ถ้าเพชร” บ้าง แต่ส่วนใหญ่จะเรียกกันว่า “ถ้าปูโสม” เเลగกันว่า มีคนไปสาด

ฉบับปีที่ ๒๔ ขั้นวาระ ๘๕๕๐

พระมาลัยที่ถ้านี้แล้วหายไป ร้องเรียกเท่าไรและเข้าไปปดูก็ไม่เห็น ก็ ๆ คนที่เข้าไป สวดพระมาลัยก็นั่งอยู่ในถ้านี้นั่นเอง บางคนก็เล่าว่ามีผู้หายเข้าไปในถ้านี้หลายวันจึง กลับออกมาก แต่ผู้ที่เข้าไปนั้นรู้สึกว่าได้เข้าไปในถ้านี้เพียงครู่เดียว

บริเวณทางเข้าถ้ำปูโสมและบรรหารากษาภายในถ้ำ

๑.๒.๖ พระอุโบสถ ตั้งอยู่สูงเหนือชื่นไปจากศาลปูเจ้าวัด ศาลแม่ พระธรมนี ภูมิหลังดามชุน ถ้ำปูอนันตนาคราช และถ้ำปูโสม ข้างพระอุโบสถเป็นที่ ประดิษฐานพระธาตุเจดีย์ ภายในพระอุโบสถมีพระประธาน พระโมคคลล้าน พระ สารีบุตร และเป็นที่เก็บรวบรวม “พระคัมภีร์” หรือ “คัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ธรรมกัตตี” และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ในการสวดพระมาลัย ผู้สวดพระมาลัยส่วนใหญ่ จะสวดพระมาลัยกันภายในพระอุโบสถนี้ บางคนเชื่อว่า ได้พระอุโบสถแห่งนี้ มี พระพุทธเจ้าห้าพระองค์ประดิษฐานอยู่ และเชื่อว่าหลังพระอุโบสถแห่งนี้ คือ ประตู เมืองลับและเก่าอีกด้วย

บริเวณอุโบสถและพระประธาน

สถาบันภาษาอิการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓๐๙

วารสารภาษาและวรรณคดีไทย

๑.๒.๗ พระชาตเจดีย์ อยู่ข้างพระอุโบสถ พระชาญรังค์เล่าว่า พระชาตเจดีย์นี้สร้างขึ้นเมื่อปีมาน พ.ศ.๒๕๒๑ มีพระชาตุเม็ดเท่าก้าเขียว ประมาณ ๑ กก. มีอยู่ภายใน นำมายังพระชาตุสูบฝาง ย่างเกอแม่อาย จังหวัด เชียงใหม่ เชื่อว่าริเวณที่มีพระชาตุประดิษฐานอยู่จริงจะเย็นสบาย มักมีผู้มา บนบานขอสูกที่พระชาตุนี้

พระชาตเจดีย์

๑.๒.๘ แม่สมุทร เป็นที่ประทับของ "แม่สมุทร" หรือ "แม่เนย สมุทร" ทรงชุดสีแดงสด บางคนเล่าว่าแม่สมุทรเป็นยักษ์ มีลูกชื่อ "พ่อสินสมุทร" ซึ่ง คล้ายกับตัวละครในเรื่องพระอภัยมณี เล่ากันว่า แต่ก่อนคนชอบไปเข้าทรงกันใน บริเวณนี้จนทินแยกออกจากกัน

บริเวณที่ประทับของแม่สมุทรหรือแม่เนยสมุทร

๑.๒.๙ หลวงตา มีลักษณะเป็นผู้คนหนึ่งรูปสีเทา สีลมผิวน้ำ อายุ
ระหว่างแม่สูตรและพระนางเรือล่ม เชื่อกันว่าเป็นที่ลี้สังขารหรือที่ระดิษฐานพระ
ธาตุของพระอรหันต์ เรียกกันว่า “หลวงตา” บ้าง “ปู่ญาชี” บ้าง

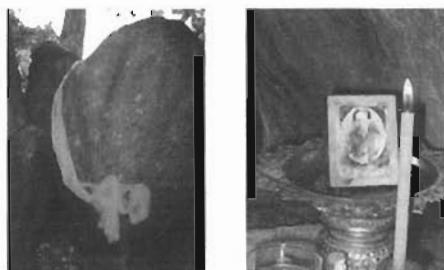

ภาพถ่ายตัวจริงที่บ้านพัก หมู่บ้านหนองหิน หมู่บ้านหนองหิน

๑.๒.๑๐ พระนางเรือล่ม เป็นส่วนหนึ่งของลักษณะที่อยู่บริเวณเจ้ายากัน
พระนอนสหุทัย และหลวงตา มีลักษณะเป็นก้อนหินใหญ่คล้ายหัวเรือ เล็กน้อยหลาย
กระเบื้อง เป้าจากพระนางเรือล่มคือเจ้าแม่สร้อยคอหหมายบ้าง หรือสมเด็จพระนางเจ้า
สุนันทาฯ บุญมาธิรัตน์บ้าง โดยที่แท่นบูชาในปัจจุบันเดิมที่พระนางเจ้าสุนันทาฯ บุญมาธิรัตน์
บ่าวดีษฐ์น้อยด้วย หรือนางคนเล่าไว้ พระนางเรือล่มคือผู้หญิงธรรมชาติที่เสียชีวิต
เพราะเรือล่ม เป็นคนเดียวกับพระนางเรือล่มที่พระชายุณวงศ์ จะดีกว่าไปทำพิธีเช่น
ให้ที่รวมมนต์รา ตัวยล่อ่างศิลา จังหวัดชลบุรี ในช่วงเทศกาลกินเจฯ งูกปี โดยเล่า
ไว้ พะชาญุณวงศ์ได้เห็นวิญญาณของแมลงสาบที่เสียชีวิตเพราะเรือล่มตัวองพานของ
ท่านเมื่อกว่าปีแล้วไปเก็บอ่างศิลา จึงอัญเชิญวิญญาณของแมลงสาบคู่นั้นมาดูที่ที่นั่นพระนาง
เรือสมนี่ เล่ากันว่าแม่สร้อยคอหหมายบ้าง ทรงชุดเงิน ส่วนสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทา
ฯ บุญมาธิรัตน์ทรงชุดสีครีมหรือสีกลิบบัว การแก้บนพระนางเรือล่มจะแก้บนด้วยชุด
เครื่องหมาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วารสารภาษาและวรรณคดีไทย

หินรูปหัวเรือและรูปสมเด็จพระนองเจ้าสุนันกาภิรัตน์

๑.๒.๑๑ ถ้ำพระศิริวัช เป็นที่ประทับของพระศิริวัช พระอุมา พะคณ์ และพระขันทกุมา ถ้ำแห่งนี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ใกล้กว่าสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ผู้ที่มีกราบไหว้เป็นประจำเป็นผู้ที่มีองค์ทางแขกซึ่งเกี่ยวข้องกับเทพทั้ง ๕ องค์นี้ ในการบูชาหรือบนบนที่ถ้ำพระศิริวัช จะบูชาด้วยผลไม้ ๕ อย่าง นม และพวงมาลัยดาวเรือง

การเข้าถ้ำพระศิริวัชและแท่นที่บูชาภายในถ้ำ

๒ พิธีกรรมการสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้ำเม่น จังหวัดชลบุรี

๒.๑ ความเป็นมาของการสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้ำเม่น

ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่า ผู้ที่ริเริ่มการสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้ำเม่น คือ พระชายุณรงค์ อันมีมูลเหตุมาจาก การที่ท่านได้ไปสอนงานกับร่างทรง ด้วยจุดเริ่มที่เกี่ยวข้องกับร่างทรงนี้เอง อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่มาสาดพระมาลัยกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนมีองค์หรือเป็นร่างทรงดังจะได้กล่าวถึงต่อไป นอกจากนี้หากพิจารณาถึงความสามารถของพระชายุณรงค์แล้ว จะพบว่าท่านมี

ก้าวสามารถทางไสยาสัตว์ เชื่อว่ามีท่านมีครูบาอาจารย์หลายองค์รวมทั้งปู่อนันต์ นาคราชด้วย ท่านสามารถดูเดาะเคราะห์ ดูดวง เจิมรถ ดูที่ปสุกบ้าน ตั้งศาลพระภูมิ ปลูกเสกพระ ทำยาสมุนไพร ฯลฯ และที่ท่านสนใจเป็นการเฉพาะ คือการแต่งเพลงธรรมะ เพื่อให้ลูกศิษย์ของท่านนำไปอัดเสียงแล้วนำมานำริจฉาเพื่อนำเงินมาสร้างวัด หากพิจารณาถึงความสามารถของท่านแล้ว จึงเห็นว่าค่อนข้างจะเกี่ยวข้อง กับคนมีองค์หรือร่างทรงอยู่มาก ร่างทรงบางคนบอกว่าตนสามารถกรับรู้ได้ว่าท่านมีผ่านสูง จึงควรพนับถือท่าน อย่างไรก็ตาม ประชาชน普遍คงจะไม่ค่อยเล่าเรื่อง หรือพูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์ หรือร่างทรง หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ในวัด ท่านจะพูดให้เป็นเรื่องธรรมชาติ ๆ แต่พวกหมู่พราหมณ์รู้ว่าท่านสามารถกรู้โดยผ่านได้ การที่ท่านไม่ค่อยเล่าอะไรให้ฟังมากนักจึงทำให้พราหมณ์ที่อาศัยอยู่ในวัดเล่าเรื่องต่าง ๆ ในวัดแตกต่างกันไป

เรื่องหนึ่งที่เป็นที่รู้กันในหมู่ลูกศิษย์ที่ใกล้ชิดท่าน และท่านเล่าให้ฟังก็คือ เหตุการณ์ที่ท่านถูกงูกัดแล้วหลับไป ๓ วัน ลูกศิษย์ต่างคิดว่าท่านจะมรณภาพแล้ว แต่วันที่ ๓ ท่านกลับฟื้นขึ้นมาแล้วจำได้ว่าท่านไปพบพระอินทร์ ได้ถวายดอกบัวให้พระอินทร์ พระอินทร์รับดอกบัวนั้นแล้วชี้ดอกบัวลงมาที่ฟัน ท่านจึงฟื้นขึ้นมา ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้คล้ายคลึงกับเรื่องของพระมาลัยที่ได้ไปสนทนารรมณ์กับพระอินทร์ ตามที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่องพระมาลัย จากเหตุการณ์ดังกล่าวจึงทำให้ลูกศิษย์ นับถือท่านมากขึ้นและเชื่อในอำนาจสุดยอดพรมามาลัยมากยิ่งขึ้น

๒.๒ บทสวดพระมาลัย

การสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นใช้บทสวดหลักจาก คัมภีร์ สวดพระมาลัยฉบับ ส. ธรรมภัสดี ซึ่งผู้สวดมักเรียกว่า “พระคัมภีร์” จึงทำให้ บางครั้งเรียกการสวดพระมาลัยว่าเป็นการ “สวดพระคัมภีร์” ไปด้วย

บทสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น แบ่งออกเป็น ๓ ส่วนหลัก ดังนี้

วารสารภาษาและวรรณคดีไทย

๒.๒.๑ คำอัญเชิญสวดพระคัมภีร์พระมาลัย

คำอัญเชิญสวดพระคัมภีร์พระมาลัยนี้ พระชาญณรงค์เรียบเรียง
และแต่งเนื้อความในส่วนที่เป็นภาษาไทยขึ้นเอง มีเนื้อความดังนี้

สาธ สาธ สาธ

นะโนม ตั้สสะ กะคะวะໂຕ อะระහะໂຕ สัมนา สัมพุทธชัลสะ (๓ จบ)

(ต่อ) สักເຄ (ຊຸມນຸ່ມເທວດາ) ສະຮັບຂັງ ສະເສັ້ນ ສະພັນຫຼຸງ
ນະຣິນໜັງ ປະຣິດຕານຸກາໄວ ສະທາ ວັກຂະຫຼຸດີ ພະຣິດວານະ ເມດຕັ້ງ
ສະເມດຕາ ກະກັນຕາ ອະວິກຢືຕະຈິດຕາ ປະຣິດຕັ້ງ ກະຍັນດຸ ສັກເຄ
ກາເມ ຈະ ຮູເປີ ຄີຣິສິບະຮະແງ ຈັນຕະລິກເໝ ວິມານ ກີເປີ ວັງເຊົ້າ ຈະ
ກາເມ ດະຮຸວະນະຕະຫະນີ ເຄຫະວັດຖຸນີ້ ເຂົດຕາ ຖຸມາ ຈາຍັນດຸ ເທວາ
ຂະລະຄະວິສະເມ ຍັກຂະຄັນຫັ້ພັກ ນາຄາ ດີງຫຼັກາ ສັນດີເກ ຍັງ ມຸນິວະຮະ
ວະຈະນັ້ງ ສາທະໄວ ເມ ສຸດັນດຸ ຍ ທັນມັສສະວະນະກາໂລ ອະຍັນກະກັນຕາ
ທັນມັສສະວະນະກາໂລ ອະຍັນກະກັນຕາ ທັນມັສສະວະນະກາໂລ ອະຍັນກະ
ກັນຕາ ຍ

ດ້ວຍມືອທີ່ສິນນີ້ຂອງລູກນີ້ ລູກຂອນອອນນ້ອມ ລູກຂອ
ອັນເຊີ່ງ ພະພຸທ່ອງຄ ພະພຸທ່ອບາມີ ພະພຸທ່ານຸກາພ ພະ
ພຸທ່ອຍຸາພ ພະເມດຕາຄຸນ ຂອງອົງຄ ພະຄາສດາ ພະສັນມາສັນພຸທ່ອ
ເຈົ້າຖຸກ ຖ ພະອອງຄ ຂອພະອອງຄເສັດຈົງມາໂປຣດ ໃຫ້ລູກນີ້ພັນໂທຍພັນ
ກັບ ພັນຈາກອັນດຽຍ ທັ້ງໜ່າຍທັ້ງປ່າງ ຕລອດເຖິງພະບັບເຈົກພົກເຈົ້າ
ຖຸກ ຖ ພະອອງຄ ພະອອນຫຼັດເຈົ້າຖຸກ ຖ ພະອອງຄ ທັ້ງຮ້ອຍແປດ
ພະອອງຄ ພະໂມຄລ້ອານີ ພະສາວົນຸຕ ອົງຄ ພະມາລີ້ຍເກມເຈົ້າ ພະ
ເກຸດແກ້ວ ພະຈຸພາມນີ້ ອົງຄ ພະບໍມພະໂພທີສັດວ ສມເຕັດອົງຄ ພະ
ຄຣອາຣີຍເມດໄຕຮົບ ອົງຄ ວິສຸທີ່ທີ່ເກພ ອົງຄ ວິສຸທີ່ມູນານ ທ່ານບໍມຄຽງ
ກ່ານບໍມເທວດາ ອົງຄ ພະອີຄວ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຟ້າ ລູກຂອອັນເຊີ່ງ
ພະອອງຄເສັດຈົງມາໂປຣດ ປກເກລ້າເກຄາ ອຸ້ມຄຣອງຮັກໝາ ແ່ງຕ້ວລູກ
ນີ້ ລູກຂອດັ່ງສັ້ຈະວາຈາ ສວດເທේນາພະນັກີ່ພະມາລີ້ຍ ນ້ອມຄວາຍ

เป็นพุทธบูชา ขอเดชะ ด้วยกรรมอันได ผลแห่งกรรมอันได วินาท
กรรมอันได อาการร้อนอันได คำสาปอันได ขึ้นชื่อว่าความผิด
ทั้งหลายทั้งปวง แม้ในอดีตชาติ ปัจจุบันชาติก็ด ขอให้หมดสิ้นไป
จากกายสังขาร วิสัชสาร มโนสังขาร แห่งตัวลูกนี้ ด้วยเดชะ พระ
บารมี ที่ลูกกล่าวแล้วนี้ขอให้ห่านบรมครู ห่านบรมเทวดา องค์พระ
อิศรา ผู้เป็นเจ้าฟ้า พระสยามเทวาธิราช พระมหาภัตtriy พระแก้ว
พระกาฬ ตันบัญชีใหญ่ พระยมพระบาล พระเพชรฉลุกรณ์ หัว
พญาชร พระกุมเทวดา พระยามเทวดา พระกาฬเทวดา ชีลาลัย
หัวเวสสุวรรณ หัวโภเสนห์ หัวพระยาดัดสิน หัวจดุโลกบาล
ทั้งสี่ เจ้ากรรมนายเรว ยมทูตยมราช นายนิริยะบาล ห่านชุนด่าน
พระเลือเมือง พระหลักเมือง พระทรงเมือง ดินฟ้าอากาศ ชาติทั้งสี่
แม่นางพระธรรมณี แม่นางพระคงคา พระกุมภิเทว รักษาที่ เจ้า
กรุงพะลี เจ้าที่เจ้าทาง หลวงปู่เจ้าวัด และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่ปักปัก
รักษา ออยู่ในสถานที่นี้ ขอให้ทุก ๆ พระองค์ จงมาคุ้มครองรักษา
แห่งตัวลูกนี้ ทุกรูปทุกนามด้วยເຫດຍ นิพพานะ มัจฉะໂຍໂຫຼຸ ສູນ
ຕາໂຫຼຸ ນාຕະໂຍ

**๒.๒.๒ คำสาดพระมาลัยจากคัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ
ส.ธรรมภักดี**

คำสาดพระมาลัยจากคัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมภักดี
เป็นบทสาดที่ผู้สาดจะสาดหลังจากได้กล่าวคำอัญเชิญสาดพระคัมภีร์พระมาลัยแล้ว
บทสาดนี้จะนำมาแต่เฉพาะเนื้อความภาษาไทยดังแต่ส่วนที่เป็น คำสาดพระมาลัย
ดีอ หน้าที่ ๑๑ ไปจนจบเนื้อความเรื่องพระมาลัยซึ่งมีความจบท้ายว่า “พระมาลัยคำ
สาด จบเพียงเท่านี้” ในหน้าที่ ๑๕๓

หลังจากกล่าวคำอัญเชิญสาดพระคัมภีร์พระมาลัยแล้ว ผู้สาดจะ^๑
สาดเนื้อความดอนดันของคำสาดพระมาลัยซึ่งมีเนื้อความว่า

วารสารภาษาและวรรณคดีไทย

๑ โน้ม ตสุส ภาคโട อรหโട สมมานสมพุทธสุส ฯ
พุทธชั่ว สรณ์ คุณามิ ฯ ธรรม์ สรณ์ คุณามิ ฯ สงฆ์ สรณ์ คุณามิ ฯ
๑ โน้ม ตสุส ภาคโಟ อรหโട สมมานสมพุทธสุส ฯ
๑ ติโลกเสภูร์ ต พุทธชั่ว ธรรม์ นว นิบยานิก
สงฆ์ นิรุกตนญเจว อภิวิทัย ภาสิสุส ฯ

๑ ข้าไหัวพระเจ้า ผู้ (ประเสริฐ) เลิศไดรภพ ข้าขอนบ พระนา^ล โลกอุดร ๑ ข้าขอปะณม พระสงฆ์บวาร ข้าจะแปลตามคำสั่งสอน พระเกր^บ บวาร ผู้ซึ่อว่ามาลัย

๑ ข้าขอระงับดับใจ นาปธรรมอันได จงอย่าได้มภาพน ข้าจะขอ^ล ทรงธรรม อันพิสดาร จงลุถึงพระนฤพาน ดับชาติสังขาร ขึ้นซึ่อว่าความมิด^ล นั้น จงอย่าได้มีเลย

(คัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมกัตี หน้า ๑๑-๑๒)

คัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมกัตี

หลังจากกล่าวคำสาดพระมาลัยใน คัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรม^ล กัตี หน้า ๑๑ และ ๑๒ ดังกล่าวแล้ว ผู้สวดจะสวดเนื้อความต่อไปดังแต่หน้าที่ ๑๓ ถึงหน้าที่ ๑๕๓ บทสวดนี้มีเนื้อหา ๔๐ ตอน ว่าด้วยการดำเนินประวัติเรื่องพระมาลัย จนถึงพระมาลัยโปรดชารมพุทธวีป แต่งด้วยคำประพันธ์หลายชนิด โดยแท้จริงแล้ว

บทสัตที่มีเนื้อความภาษาไทยในคัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับนี้ก็คือ พระมาลัยกลอน
สวดฉบับหนึ่งนั่นเอง^{๑๐}

จากการสัมภาษณ์ พระชายณรงค์ได้อธิบายเนื้อหาในคัมภีร์สวด
พระมาลัยว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น ๕ บันได้แก่

<u>บันที่ ๑</u>	เปิดชุมนรก
<u>บันที่ ๒</u>	ให้รู้ในสิ่งที่ผิด
<u>บันที่ ๓</u>	กระทำในสิ่งที่ถูก
<u>บันที่ ๔</u>	พบททางสวรรค์
<u>บันที่ ๕</u>	หันพระพุทธเจ้า

ทั้งนี้ พระชายณรงค์ได้อธิบายความเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาใน
เรื่องพระมาลัยว่า การที่ต้องมีเรื่องพระมาลัยขึ้นมานี้ก็เพื่อให้พระมาลัยเป็นเด็แท่น
ของพระพุทธเจ้าที่จะเสด็จลงไปในนรก เพราะพระพุทธเจ้าจะเสด็จไปในนรกไม่ได้
เนื่องจากเป็นผู้ที่มี karma มาก หากเสด็จลงไปในนรก นรกก็มิอาจรับพระบารมีของ
พระองค์ได้ นร ก็เป็นที่ที่พระพุทธเจ้ามิควรเสด็จไป เช่นเดียวกับในชีวิตจริงของ
เราที่องค์พระมหาภัตตริย์ซึ่งมีพระบารมีมากก็จะไม่เสด็จไปยังคุก หรือไม่ทรงเข้าไป
ในคุกนั่นเอง จึงเป็นที่รู้กันว่าคุกเป็นที่ที่ไม่ควรเสด็จไปหรือมีคุกที่ใครจะกุลเชญให้
พระมาลัยยังต้องเสด็จไป เวื่องพระมาลัยนี้ส่วนหนึ่งจึงเป็นเรื่องของพระอรหันต์ซึ่ง
มาลัยที่เสด็จไปยังนรกแทนพระพุทธเจ้า

พระชายณรงค์ยังเชื่อว่า เวื่องพระมาลัยนี้เป็น “อุบายสวรรค์” ที่
ต้องการสอนให้มนุษย์รู้จักนาบบุญคุณไทย ดังจะเห็นได้จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้
พระมาลัยเป็นผู้ที่ต้องถูกสัตว์นรกระพระอินทร์ว่าทำบาปกรรมสิ่งใดมาหรือสร้าง
กุคลสิ่งใดมาซึ่งได้รับผลกระทบหรือผลแห่งบุญคุณต่าง ๆ ทั้งที่ชั่วและด้วย

* ครูรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาทั้ง ๔๐ ฉบับ และอัพเดตข้อมูลของ คัมภีร์สวดพระมาลัย ฉบับ
สมรรถภักดี “ใจใน” การสืบทอดการทำองสวดและประเพณีสวดพระมาลัยที่บ้านหนองข้าว จังหวัด
กาญจนบุรี.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๐).

พระอรหันต์ ถือว่าเป็นผู้ที่รู้แจ้ง สัตว์นรกหรือแม้กระถังพระอินทร์ต้องเป็นผู้ถูกประหารและพระมาลัยซึ่งเป็นพระอรหันต์ต้องเป็นผู้ตอบจึงจะถูกต้อง แต่การที่เรื่องพระมาลัย กำหนดให้เป็นเช่นนั้นก็มิใช่เรื่องผิด เพราะถือว่าเป็นอุบາຍสวรรค์เพื่อสอนมาลัย บุญคุณโภคภัย พระญาณรุ่งรัตน์ยังเชื่อว่า พระอรหันต์แต่ละองค์ก็มีหน้าที่ต่างกัน จะไม่ก้าวถ่ายหน้าที่กัน จากเนื้อหาเรื่องพระมาลัยกล่าวว่าพระมาลัยได้มา ๔ หรือจุดถอยมา เช่นเดียวกับพระมาลัยคนอื่น ๆ ก็มี หากจะไปยังนรก เช่นเดียวกับพระมาลัยก็สามารถถูกทำให้ได้ แต่สิ่งที่แตกต่างจากพระมาลัยก็คือ ไม่สามารถโปรดสัตว์นรกได้เช่นเดียวกับพระมาลัยซึ่งเป็นการทำหน้าที่ตามที่ได้รับพระมาจากราพะพุทธเจ้า

๒.๒.๓ บทกรวดน้ำ

บทกรวดน้ำที่ใช้สวดพระมาลัยที่สำคัญส่วนมากเมื่อนี้ พระญาณรุ่งรัตน์เป็นผู้เรียนเรียงและแต่งเนื้อความในส่วนที่เป็นภาษาไทยขึ้นเอง มีเนื้อหาในดังนี้

สาธุ พุทธังพระอานันท์ สังฆังพระจักรวาล ทั่วทั่งพระนิพพาน นปจจะโยโภดุ ด้วยกุศล ผลแห่งบุญ ที่ข้าพเจ้าได้เจริญพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ เจริญพระปริตร ทุกบททุกด่อน ตลอดถึง เจริญพระกรรมฐานกារนา น้อมถวายเป็นพุทธบูชา ได้สำรวมแล้วนี้ สูกขอตั้งจิต ขออธิษฐาน ขออุทิศส่งไปให้ขอให้ดึงชีว คุณบิตรารดา ครูบาอาจารย์ อัปเปรตะญาดิทั้งหลายเจ้ากรรมนายเวร สรรพสัตว์ทั้งหลาย ตลอดถึง เทพยดาฟ้าดิน เปื้องบันเบื้องล่าง เจ้าที่เจ้าทาง หลวงปูเจ้าวัด เทวตาทั้งหลาย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ทั้งสักทิศ ทั้งแบดทิศ มีได้ประมาณ ที่ได้กล่าวนามมาแล้วนี้ ขอให้ท่านทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นผู้มีส่วน ในกุศล ผลแห่งบุญนี้ ส่วนบุญนี้ ที่สูกได้อธิษฐานแล้วนี้ ได้อุทิศไปแล้วนี้ ทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยเทอญ นิพพานะ นปจจะโยโภดุ สุขิตาโภดุ ญาตะโย

ອົດປີໂສກະຄວາ ອະຮະທັງສິນມາ ສັນພຸກໂຫຼ້ ນະໂມ ຫ້າພເຈົ້າ ຈະໄກວ່ ພະອອງຄ່ອງຄ່ອນນີ້ ເມື່ອດັບອືດໄປ ອົບໄດ້ໃຫລະສົງ ຕັ້ງໃຈຂ່ານງ ດຽວກາງພຣະນິພພານ ຂອໃຫ້ພັບດວງແກ້ວ ຂອໃຫ້ແຄລ້ວມ່ວງມາຮ ຂອໃຫ້ ເກີດທັນພຣະຕຣີອາຣີຢໍ ລູກຈະໄປນມັສກາຮ ພຣະເກດຸແກ້ວ ພຣະອຸພາມນີ້ ເປັນທີ່ພຶ້ງ ເປັນທີ່ນູ້ຫາ ກັບຕົວລູກນີ້ ນະປັຈະໄຍໂຫດຸ

ແມ່ພຣະຫຍືເຈົ້າເອົ້າ ອູ້ແລ້ວທີ່ອັນຍົງ (ອູ້) ສັງຫາດັ່ງ ໄລກັ້ງກະ ວິຖູ້ ລູກຂອຳຝາກ ຜົ່ງກຸຄສ ປລແໜ່ງນຸ່ມູນນີ້ ສ່ວນນຸ່ມູນນີ້ ທີ່ລູກໄດ້ອົບຊຽນ ແລ້ວນີ້ ໄດ້ອຸທິສ ໄປແລ້ວນີ້ ໄດ້ປ່ຽນການແລ້ວນີ້ ຂອແມ່ພຣະຫຍືເກວດ ພ້າດິນ ຈອມາຮັບຮູ້ຈົງມາຮັບກຣານ ມາເປັນພພານ ໃຫ້ກັບຕົວລູກນີ້ ແລະ ນໍາໄປສັງໄຫ້ສົງ ຖຸກຮູບຖຸກນາມດ້ວຍເກອຍ

ນີ້ພພານະ ບັຈະໄຍໂຫດຸ ສຸຂົມາໄຫດຸ ມູາດະໄຍ ອານາຄະຕັສສະ ພຸກຂ້ສສະ ເມີດໄຕຮຍັສສະ ຍັສສະສີໂນ ມາຫາເກວໂ ມາຫາເຕີໂຈ ສັພພະ ໄສຕຕີ ກະວັນດຸເນ

ບທກຣວດນໍາດັ່ງກ່າວນີ້ ມີເນື້ອຫາກລ່າວ່າຖີ່ສິ່ງທັກດີສຶກທີ່ຫີ່ອເກພ ທ່ານຍອງຄໍ ພຣະຫຍືນຮັງຄ່ອົບບາຍວ່າ ກາຮທີ່ໃນຄໍາກຣວດນໍາຕ້ອງມີເຊື່ອເຮັກເທັນໃນ ຕໍາແໜ່ງດ່າງ ຖ້ານີ້ ມາກມາຍ ເພຣະນຣດາເທັນທີ່ມາຮັບຮູ້ໃນກຣນຳເພື່ອນູ່ຂອງເຮັນນີ້ ເໜີອຸນຸ້ມື້ກໍາລັງກໍາໜ້າທີ່ອູ້ໃນຄາລ ຈະຕ້ອງມີກຣຈັດລໍາດັບຫຼືອັດຕໍ່ຕໍາແໜ່ງດ່າງ ຖ້ານີ້ ດັ່ງແຕ່ຮັດລໍາງຈະຄື່ງຮັດທີ່ສູງຂຶ້ນໄປ ເພື່ອມາເປັນພພານແລະຮັບຮູ້ໃນກຣນຳເພື່ອນູ່ຂອງເຮັນນີ້ ລັກຊະນະດັ່ງກ່າວຈາຈປັບໄດ້ກັບກຣນຳເພື່ອເຮັກເທັນເອົ້າ ຢື່ງທີ່ຖູກ ແລ້ວ ໄນໃໝ່ກຣນຳເພື່ອພຣະພຸກຮຽບທີ່ເປັນອົງຄໍປະຫານຂອງບ້ານເຂົ້າໄປກ່ອນ ແຕ່ດ້ອງເຮັມ ອັນຍືຈາກອົງຄໍເລີກ ຖ້າໄປປະດິຍຊຽນຮອໄວເປັນລໍາດັບ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງອັນຍືຈົມ ພຣະພຸກຮຽບທີ່ເປັນອົງຄໍປະຫານເຂົ້າໄປ ເຫັນເລີຍກັບຫຼືວິຕຈິງທີ່ລູກນອງຫີ່ອຫ້າຮາກກາຮ ດ້ອງໄປຮອນ ຫາກນາຍໄຫ້ຢູ່ຫີ່ອຫ້າຫັຈະມາ

ພຣະຫຍືນຮັງຄ່ອົບບາຍດ້ວຍວ່າ ໃນຕອນທ້າຍຂອງບທກຣວດນໍາທີ່ ສ້ອງກ່າວຖີ່ສິ່ງແມ່ພຣະຫຍື ແລະເກວດິນພ້າດິນນັ້ນ ເປັນພຣະເຂົ້ອວ່າກຣຈະກຳສິ່ງໃດນັ້ນ ກາກພ້າດິນຮັບຮູ້ ພ້າດິນຮັບຮອງ ພ້າດິນກົຈະເປີດ ຈະຄືດກຳສິ່ງໃດກີ່ຈະສໍາເລົດດັ່ງປຣາດນາ

วารสารภาษาและวรรณคดีไทย

และได้ให้ศัพท์เพิ่มเติมว่า การที่พระพุทธเจ้า หรือพระโพธิสัตว์กวนอิมต้องมี ดอกบัวรองรับ เพราะในแห่งหนึ่ง ดอกบัวก็เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อความว่าผ้าตินรับรอง นั่นเอง โดยรูปบัวหมายถึงฟ้า และรูปบัวคร่ำหมายถึงดิน

๒.๓ องค์ประกอบของการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้ำเม่น

๒.๓.๑ ผู้สวด

จากการสังเกตผู้ที่มาสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้ำเม่น พบว่า ผู้สวดพระมาลัยมีหลากหลาย ส่วนใหญ่คุณที่มาสวดไม่ใช่คุณในพื้นที่ตำบล หนองร่องซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักสงฆ์ถ้ำเม่น เเลกันว่าส่วนมากจะเป็นคนจากในตัวเมือง ชลบุรี จากพัทยา หรือมาจากจังหวัดอื่น เช่น สุโขทัย นครราชสินี อุดรธานี ระยอง จันทบุรี และกรุงเทพมหานคร การที่มีคุณมาสวดมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะอาศัย การบอกกันปากต่อปาก นอกเหนือไปยังพบว่า ผู้สวดมีทุกเพศทุกวัย ทั้งชายและหญิง เด็กที่มาบรรยายมากกับย่าหรือยาย แต่ส่วนใหญ่แล้ว ผู้สวดจะเป็นผู้หญิงมากกว่า ผู้ชาย ทั้งยังเล่ากันว่าเคยมีผู้ร่วมมาสวดพระมาลัยที่นี่ด้วย

ผู้วิจัยขอจำแนกผู้สวดออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ คือกลุ่ม คนที่มีองค์ และกลุ่มคนที่ไม่มีองค์

ก) กลุ่มคนที่มีองค์ ผู้สวดกลุ่มนี้หมายถึงผู้สวดที่มีองค์ เทพมาคุ้มครองตน มีทั้งผู้ที่มีองค์เทพมาคุ้มครองโดยไม่ได้เป็นร่างทรง และผู้ที่เป็น ร่างทรงของเทพองค์ต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้สวดกลุ่มนี้มีจุดมุ่งหมาย ร่วมกันคือด้วยการทำกรรมการเสริมบารมีให้องค์เทพและตนเอง และพบว่าคนน้องค์บางคน ไม่อยากเป็นร่างทรง จึงเลือกมาบำเพ็ญบารมีให้องค์ของตนโดยมาบวชชีพราหมณ์ และสวดพระมาลัยเพื่อเสริมบารมีให้องค์ของตน ตนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็น ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ในระดับผู้พิพากษา กม.

ข) กลุ่มคนที่ไม่มีองค์ ผู้สวดกลุ่มนี้เป็นพรา瓦สห้าไป
ที่มาสวัตพระมาลัยเพื่อขออานิสงส์จากการสวดพระมาลัยให้ช่วยให้ตนสำเร็จในเรื่อง
ต่าง ๆ หรือมาแก้บนโดยการสวดพระมาลัย อนึ่ง พระภิกษุและสามเณรก็สามารถ
สวดพระมาลัยได้เช่นกัน

จากการสังภาษณ์ผู้ที่มาสวัตพระมาลัย พบว่า มาสวัต
พระมาลัยด้วยวัดถุประสังค์ที่หลักหลาย เช่น คนที่มีภูมิปัญญาและชื่นชอบมาสวัตพระมาลัย
 เพราะเชื่อว่าที่นี่นอกจากจะมีเทพมากมายและมีเปรตแล้ว ยังมีภูมิปัญญาอีกด้วย
 ร่างทรงภูมิปัญญาจะคนกล่าวว่า มาสวัตเพื่อเสริมบารมีให้กุญแจของตนมีวิชาแก่กล้าขึ้น
 เหนือกว่าลัมภเวศี เป็นการเลื่อนอันดับให้อยู่ข้างหน้าและสั่งสมบุญให้แก่ร่างทรงเอง
 ผู้สวดบางคนมาสวัตเพื่อลองของหรือบังก์เจ้าว่าดันชลบุรี เด่องเดะต่ออย และชลบุรี
 เล่นของ คาดอาคม จึงมาบวชเพื่อสวดพระมาลัยให้ช่วยให้แคล้วคลาด เป็นต้น
 อย่างไรก็ตามผู้ที่มาสวัตพระมาลัยยังมาสวัตเพราหมีเหตุผลส่วนตัวอีก อาทิ
 มากมาย ดังจะได้อธิบายให้ทราบข้างหน้านี้ในหัวข้อความเชื่อเกี่ยวกับการสวดพระมาลัย
 ต่อไป

ผู้สวดพราวนามาลัยขณะสวดที่บริเวณพราหมีบีชและพราชาตุเขตี้ย

สถาบันอิทธิพลบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารสารภาษาและวรรณคดีไทย

ผู้ที่มาสาดพระมาลัยมีทั้งที่เป็นชาวบ้านธรรมชาติ และที่มีอาชีพการงานที่ดี ดังแต่ระดับผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ในส่วนราชการต่าง ๆ ในจังหวัด หรือตำรวจที่รวมตัวกันมาสาดเป็นหมู่คณะ นอกจากนี้ ผู้สาดยังมีทั้งที่ทราบว่าดันนี้มีการสาดพระมาลัยแล้วจึงมาบ้าชี้พรหมณ์เพื่อสาดพระมาลัย โดยตรง และที่ไม่ทราบว่าดันนี้มีการสาดพระมาลัยมา ก่อนแต่ดังใจนานาที่พรหมณ์ เมื่อทราบว่ามีการสาดพระมาลัยจึงลองสาด กล่าวกันว่า เมื่อมาสาดพระมาลัยครั้งหนึ่งแล้วก็จะอย่างมาสาดอีก เพราะหลังจากกลับไปแล้วชีวิตจะดีขึ้น

จากการสัมภาษณ์ถึงเหตุผลทั่วไปที่ผู้คนนิยมมาสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้ำเม่นนี้ สามารถสรุปเหตุผลโดยรวมได้ว่า นอกจากในฝ่ายภาพที่สำนักสงฆ์แห่งนี้มีบรรยายกาศดีพระอยู่บูรพา เช่น มีต้นไม้มาก อีกทั้งได้รับประทานอาหารมังสวิรัติ ประกอบกับเรื่องที่พักและห้องน้ำที่สะอาดสะดวกแล้ว ในเบื้องต้นนั้น สำนักสงฆ์แห่งนี้ยังมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากซึ่งคนที่มีองค์สามารถสัมผัสได้ จึงทำให้มาสาดพระมาลัยกันเป็นประจำ

๒.๓.๒ ผู้ฟัง

การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์แห่งนี้ เมื่อมองอย่างผิวเผินจะไม่พบว่ามีผู้ฟังสาดพระมาลัย ผู้สาดแต่ละคนต่างก็สาดพระมาลัยกันโดยลำพัง แต่เมื่อพิจารณาในเบื้องต้นนั้น ความเชื่อของผู้สาดแล้ว จะเห็นว่า ผู้ฟังสาดพระมาลัยก็คือ องค์ เทพเทวดา ผู้เจ้ากรรมนายเรว อัปเปดญาติของผู้สาด สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในวัดฯ เป็นผู้ที่มาฟังสาดพระมาลัย เชื่อกันว่า ขณะสาดพระมาลัยสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ จะมาล้อมตัวผู้สาดอยู่ คนที่มีองค์บ้างครั้งจึงอาจรู้สึกได้ว่าองค์จะมาเบียดหรือส่อให้รู้ว่ามาฟังสาดพระมาลัยอยู่ด้วย ที่เป็นเช่นนี้ก็ เพราะเชื่อว่า ผู้เทวดา หรือองค์ต่างๆ ท่านถูกสร้างบารมีเงื่อนไม่ได้ ต้องให้วางทรงทำให้ และการสร้างบุญบารมีของร่างทรง ที่ดีก็คือการสาดพระมาลัยเสริมบารมีให้คงทนแน่ ยิ่งไปกว่านั้นยังเชื่อว่า คนที่มีองค์มักจะสาดพระมาลัยได้เร็ว เพราะองค์จะมาช่วยสาดหรือมาสาดให้ บางคนสาดแล้วเสียงจึงอาจจะเปลี่ยนไปตามลักษณะขององค์ที่มาແงฟหรือมาประทับ ด้วยเหตุที่

ผู้พังเป็นองค์เทพเทวดา เจ้ากรรมนายเรวและอัปเปตญาดิของผู้สาวด ตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ในวัด เมื่อผู้สาวดจะเดินผ่านผู้สาวดพระมาลัยคนอื่น ๆ ขณะที่กำลังสาวอยู่ ก็จะต้องค้อมตัวเพื่อเป็นการขออนุญาตผู้สาวดและเป็นการแสดงความเคารพ สิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น นอกจากนี้ยังเชื่อว่า บริเวณรอบนอกพระอุโบสถ ยังมีพากสัมภเวสีมาพังสาวดพระมาลัยเพื่อรับส่วนบุญอีกด้วย

๒.๓.๓ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสาดพระมาลัย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสาดพระมาลัย ประกอบด้วย “พระคัมภีร์” หรือคัมภีร์สาดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมกัตดี บทคำอัญเชิญสาดพระคัมภีร์พระมาลัยและบทกรวดน้ำ หนังสือมนต์พิธี โดยทางพระคัมภีร์ เบpane ขันไส่น้ำวางบนพานสำหรับกรุดน้ำหลังสาดพระมาลัยจบ

พระคัมภีร์พระมาลัยในพระอุโบสถ ผู้สาดพระมาลัย และอุปกรณ์ที่ใช้ในการสาด

๒.๓.๔ ธรรมเนียมปฏิบัติในการสาดพระมาลัย

การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นนี้ มีธรรมเนียมว่าต้องสาดพระมาลัยให้จบใน ๑ วัน ห้ามสาดค้างค่าแล้วมาสาดต่อในวันถัดไป และมีธรรมเนียมว่า ห้ามผู้หญิงเข้าในสถาปัตยศูนย์หรือสาดพระมาลัยหากมีประจำเดือน เส่ากันว่าเดียหถึงมาสาดพระมาลัยขณะที่มีประจำเดือน ปรากฏว่าได้กลิ่นเหม็นมาก ไม่สามารถสาดต่อได้ ดังนั้น หากมาสาดพระมาลัยแล้วเกิดมีประจำเดือนกะทันหัน ก็มักจะโทษว่าตนบุญไม่ถึง หรือไม่มีบุญ มาถึงวัดแล้วยังไม่มีโอกาสได้สาดพระมาลัย

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย**

๒.๓.๕ ความเชื่อเกี่ยวกับการสวดพระมาลัย

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้สวดเชื่อว่า การสวดพระมาลัยจะทำให้ได้บุญมาก ผู้สวดก็ได้บุญ ผู้ที่บริจากหนังสือพระมาลัยเล่นที่ผู้สวดขอชี้ฐานเลือกมาสวดก็ได้บุญ และยิ่งไปกว่านั้น ญาติมิตรที่ล่วงลับ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ และโดยเฉพาะสำหรับผู้ที่มีองค์ ก็จะทำให้องค์เทพของตนได้บุญการมีตัววาย การสวดพระมาลัยจึงมีอาโนสสิกามา ดังเรื่องราวของหญิงผู้หนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ว่า การสวดพระมาลัยทำให้ญาติได้รับส่วนบุญ ตนเองมาสวดพระมาลัยที่นี่ได้ เพราะน่องชายของตน ๒ คนถูกรถบรรทุกชน ตอนแรกก็ยังไม่เสียชีวิต แต่รถบรรทุกกลับถอยมาทับน่องทั้งสองจนเสียชีวิตไป ตนเป็นห่วงห้องห้องมากจึงมาดูดูดวงกับพราหมณ์ เมื่อเห็นว่าที่นี่มีการสวดพระมาลัยจึงลองสวดบ้าง หลังจากสวดแล้วปรากฏว่าวนองสาวของตนซึ่งมีองค์ เป็นกุญแจมานอกกว่า น่องชายทั้งสองของตนรับส่วนบุญจากการที่ตนสวดพระมาลัย ตนจึงมานำขึ้นพร้าหมณ์และมาสวดพระมาลัยเป็นประจำ

เนื่องจากพระมาลัยเป็นของสูง สถานที่สวดพระมาลัยจึงต้องบวชสุทธิ เชื่อว่า เหตุที่สวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์นี้ได้ เพราะที่นี่ไม่มีเมรุและเป็นเมืองลับแล จึงเป็นพื้นที่บวชสุทธิ เเละกันว่า มีวัดหลายแห่งเคยพยายามจะนำพระมาลัยไปสวดที่วัดของตนบ้าง แต่ก็ไม่สามารถสวดได้ ต้องมีอันเป็นไป ยิ่งไปกว่านั้น ยังพบว่าเดิมวัดนี้มีน้ำหารตามปกติทั่ว ๆ ไป คือฉันเนื้อสัตว์ได้ แต่เมื่อเริ่มมีการสวดพระมาลัยกลับมีปัญหาด้วย ฯ สวดพระมาลัยไม่ได้ เมื่อเปลี่ยนมาจันเป็นมังสวิรัติ จึงสวดพระมาลัยได้รับรื่น ภิกษุสามเณรและผู้ที่มาบวชพร้าหมณ์ที่นี่จึงจันแต้มังสวิรัติ ตั้งแต่นั้นมาจนปัจจุบัน พระวاسที่เครื่องครั้มมากบางคนหากยังไม่ได้มาบวชพร้าหมณ์แต่ตั้งใจจะมาสวดพระมาลัย ก็จะรับประทานมังสวิรัติมาจากบ้านก่อนที่จะมาสวดเพื่อเป็นการเตรียมร่างกายให้สะอาดบวชสุทธิ จึงเห็นได้ว่า การที่จะสวดพระมาลัยได้นั้น เชื่อว่า สถานที่ที่สวดพระมาลัยต้องบวชสุทธิและร่างกายของผู้สวดก็ต้องบวชสุทธิด้วยเช่นกัน

ในส่วนของความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์นั้น เชื่อว่า ผู้ที่บริจากพระคัมภีร์ และผู้ที่สวดพระคัมภีร์มีกรรมไม่เท่ากัน ดังนั้น หากผู้สวดกรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มากก็จะอ่านยากหรืออ่านไม่ส่าเร็ว หรือหากผู้บุริจาระคัมภีร์มีกรรมมากก็จะทำให้อ่านติดขัด วาไปวนมา ในการอธิษฐานเลือกพระคัมภีร์เล่นไดมาอ่านนั้น หากหยิบได้เส่นที่ผู้บุริจาระมีกรรมมาก ก็จะสาดยาก วาไปวนมา จึงเชื่อว่าจะสาดจนหรือไม่ หรือสาดยากหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกรรมของเจ้าของพระคัมภีร์ที่เลือกมาอ่านประกอบกับกรรมของผู้สาดเองด้วย ด้วยความเชื่อเรื่องกรรมดังกล่าว จึงทำให้พระคัมภีร์นั้น บางเล่นอ่านรู้เรื่องราบรื่นดี บางเล่นอ่านแล้วเป็นท่านอง บางเล่นอ่านติดขัด หรือบางเล่นอ่านแล้วเสียงผู้สาดเปลี่ยนไปตามองค์เทพของผู้สาด

ในส่วนของผู้สาดนั้น บางคนเชื่อว่าหากติดวงไม่ติดไม่สาดพระยาลัยนอกพระอุโบสถ เพราะของไม่ดีหรือคุณไสยาจากเข้าด้วยได้ในช่วงที่ดวงตกหรือดวงไม่แข็งพอ คนที่อ่านหนังสือไม่เก่งบางคนไม่กล้าสาดพระมาลัย เพราะเชื่อว่าหากสาดไปผิด ๆ ถูก ๆ จะทำให้เป็นนาป จึงเคยพนมมือนั่งฟังผู้ที่สาดพระมาลัยได้แล้วรอกราดหน้าอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ที่ตนบำเพ็ญให้ ยิ่งไปกว่านั้นยังเล่าว่าคนที่ไปทำทั้งหมด เมื่อมาสาดพระมาลัยแล้วจะร้องเป็นเสียงเด็กออกมา หรือร้องว่าทีวน บางคนได้ยินเสียงคนร้องให้ขะนะสาด จึงสันนิษฐานว่าเป็นเสียงของผู้อุทิศหนังสือที่มีกรรมมากการอันส่วนบุญ หรือบางคนสาดไปร้องให้ไปเพระคิดถึงและสงสารญาติของตนที่ล่วงลับไป ว่าได้ทำกรรมเอาไว้มาก ต้องไปตกนรกชั่ว dangling ตามเนื้อความในหนังสือพระมาลัยก็มี

การสาดพระมาลัยนี้ เชื่อว่ามีอา鼻ิสงส์หลายประการ บางคนมาสาดพระมาลัยเพื่อแก้เคล็ด ตัดกรรม เพิ่มนุญบารมี ลดบาปกรรม แก็บน สะเดาะเคราะห์ ไล่ปีปอน ผีกระสือ ผีกระหัง พรายน้ำ บ้างว่าสาดแล้วปัญหาครอบครัวดีขึ้น โดยสามีและภรรยาต้องเชื่อในอา鼻ิสงส์การสาดพระมาลัยร่วมกันจึงจะทำแล้วสำเร็จได้ บ้างว่าหากค้าขายไม่ดี หรือถึงขั้นล้มละลาย มาปฏิบัติธรรมและสาดพระมาลัยทำให้ค้าขายดีขึ้นหรือธุรกิจดีขึ้น บ้างว่าคนที่มีลูกยาก สาดแล้วก็มีลูก หรือบางคนเล่าว่าประจ้ายเดือน จึงเชื่อว่าการสาดพระมาลัยทำให้ขับสิ่งที่ไม่ดีออกมาน หากผู้ใดมีเคราะห์มาก เชื่อว่าการอ่านหนังสือพระมาลัยจะทำให้พ้นเคราะห์ได้

๒.๓.๖ ขั้นตอนในการสาดพระมาลัย

ในการสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นนี้ ผู้สาวดต้องมีศีล ๕ เป็นอย่างน้อยและต้องนุ่งขาวห่มขาวเท่านั้น ดังนั้น ก่อนจะเข้าไปสาดพระมาลัยจึงต้องไปขอศีล ๕ จากพระสงฆ์ในวัดเสียก่อน ส่วนผู้ที่บวชพราหมณ์ถือศีล ๘ สามเณร หรือพระสงฆ์ซึ่งมีศีลสูงกว่าศีล ๕ นั้น สามารถสาดพระมาลัยได้เลย ผู้ที่เป็นพราหมณ์เมื่อจะสาดพระมาลัยหรือสาดนนดี จะต้องห่มสไบขาวไว้ด้วย

เมื่อจะสาดพระมาลัย ผู้สาวจะต้องเตรียมอุปกรณ์ในการสาดไว้ให้พร้อม โดยนำโต๊ะวางพระคัมภีร์ และเบpaneนั่งมาตั้งไว้เสียก่อน แล้วนำขันใส่น้ำมีพานรองวางไว้ทางด้านข้างขาวของโต๊ะวางพระคัมภีร์ จากนั้นจึงไปหยิบบทสำคัญเชิญสาดพระคัมภีร์พระมาลัย บทกรวดน้ำ และหนังสือมนต์พิธี มาวางไว้ เมื่อจัดเตรียมอุปกรณ์พร้อมดังนั้นแล้วจึงจะมาอธิษฐานเลือกพระคัมภีร์พระมาลัย

ผู้สาวดพระมาลัยส่วนใหญ่จะมาอธิษฐานเลือกพระคัมภีร์พระมาลัยในอุโบสถ และอาจสาดพระมาลัยที่พระอุโบสถหรือตามสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ในสำนักสงฆ์ถ้าเม่นตามที่ได้กล่าวถึงแล้วข้างต้นก็ได้ ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถขึ้นเชา manyang พระอุโบสถ ก็อาจใช้พระคัมภีร์ซึ่งมีไว้ให้จำนวนหนึ่งตามศาลและถ้าศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เมื่อเลือกพระคัมภีร์และอัญเชิญพระคัมภีร์ขึ้นบนบ่าและนำไปประงับโดยคำแนะนำขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ผู้สาวห่ออัญเชิญพระคัมภีร์บนบ่าเมื่อจะนำไปยังที่ต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ ๑ ผู้สาวดพระมาลัยจุดธูป ๔ ดอกให้วัดพระประธาณในพระอุโบสถ จากนั้นจุดธูปอีก ๔ ดอก ออกไปไหว้พระธาตุที่อยู่นอกพระอุโบสถ รอบพระอุโบสถจะมีกระถางบังคลาห์รับคนเก็บในวันดัง ๗ ถึงแม้วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธกลางวัน วันพุธกลางคืน วันพฤหัสบดี วันศุกร์ และวันเสาร์ ผู้สาวดพระมาลัยจะต้องไปอธิษฐานให้วัดพระธาตุทางด้านหน้าของพระธาตุเจดีย์ซึ่งจะตรงกับกระถางธูปของผู้ที่เกิดวันพุหัสบดี หลังอธิษฐานเสร็จแล้วให้ไปบังคลาห์รับกระถางธูปที่ตรงกับวันเกิดของตน โดยจะแยกบังคลาห์ทั้ง ๓ ดอก ไม่ปักหัวลง คือ ๔ ดอก เพราะเชื่อว่าหากให้วัดพระแล้วบังคลาห์เป็นกำจะเป็นเราราเป็นภรร จากนั้นจึงกลับไปสวดพระมาลัยยังที่ที่ตนจัดเตรียมไว้

ขั้นตอนที่ ๒ ผู้สาวดพระมาลัยจะเริ่มสวดพระมาลัยโดยเริ่มกล่าวคำอัญเชิญสวัตพระคัมภีร์พระมาลัยด้วยการดังโน้ม ๓ จบ แล้วสวัตชุมนุมเทศา (สักเค) กล่าวคำอัญเชิญภาษาไทย และกล่าวคำสวดพระมาลัย

ขั้นตอนที่ ๓ ผู้สาวดพระมาลัยเริ่มสวดพระมาลัยตามเนื้อความในคัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมกัสดี เนื้อความดังแต่ในหน้า ๑๓ ไปจนถึงหน้าที่ ๑๕๓ การสวดพระมาลัยในขั้นตอนนี้ใช้เวลาในการเพียง ๑ นาที จึงสามารถสวดได้ในวันเดียว แต่ในวันเดียวอาจจะต้องสวดหลายครั้ง จึงต้องแบ่งส่วนหนึ่งให้กับวันถัดไป สำหรับผู้ที่ไม่ชำนาญก็อาจจะใช้เวลาสวด ๑ จบมากกว่า ๓ ชั่วโมงขึ้นไป หากพระคัมภีร์ที่อธิษฐานเลือกมาไม่เป็นของผู้ที่มีกรรมมาก อ่านแล้วก็อาจจะติดชัดมากไปแนะนำทำให้ต้องใช้เวลาอ่านมากขึ้น ดังนั้นผู้ที่มาสวดพระมาลัยเป็นประจำก็จะเลือกเล่มที่ตนเองเคยอธิษฐานเลือกมาแล้วสะดวกง่าย โดยดูจากชื่อของผู้บริจาคที่จะเขียนไว้ที่ลันพระคัมภีร์พระมาลัยทุกเล่ม ในการสวดพระมาลัยนี้ ผู้สาวดจะต้องพนมมือไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ หากต้องการพักระหว่างสวดพระคัมภีร์ จะต้องกราบพระคัมภีร์หรือยกมือขึ้นจบเสียก่อนเพื่อเป็นการขออนุญาต เมื่อจะเริ่มสวดใหม่

ก็จะต้องให้หวังและกราบพระคัมภีร์เสียก่อนจึงจะสวดต่อได้ นอกจากนี้ขบวนที่สวดพระมा�ลัย ผู้สวดจะต้องคงอยู่ปีใหม่ ๓ ตอน ที่จุดไฟ旺น้ำพระประทานว่าธูปหมดหรือไม่ หากธูปใกล้หมดจะต้องต่อธูปเป้อาไว้เสมอ เเล่กันว่า เคยมีผู้มาสวดพระมาลัยแล้วลืม ดูว่าธูปหมด เมื่อสวดไปเรื่อย ๆ ก็รู้สึกว่าเหมือนมีคนมาสวดกิตให้ดันไปต่อธูป

ขั้นตอนที่ ๔ เมื่อสวดพระมาลัยจนจบเนื้อความในหน้า ๑๕๖ แล้ว ผู้สวดก็จะกรวดน้ำโดยอาจกรวดน้ำด้วยตันเงหหรือให้พะสงช์นำกรวดน้ำก็ได้ บางคนอาจกล่าวอุทิศส่วนกุศลให้เจ้าของพระคัมภีร์ตามเนื้อความใน “หน้าตันค่า สวดพระมาลัย” เสียก่อนด้วย ในขั้นตอนนี้ ผู้สวดพระมาลัยบางคนที่อยากได้บุญมากขึ้นหรืออยากให้มีโชคเมื่อกางก็จะสวดมนต์บพถ่าง ๆ จากหนังสือมนต์พิธี เช่น สวดบทชินบัญชร บทเมตตาaniสังสสุคป้าโซ (วรรคที่ ๒) สวดถวายพรพระซึ่ง ประกอบด้วยบทอิติปิโส พาหุ แและมหาการุณีโภ จากนั้นจะสวดบทกรวดน้ำอิมินา แล้วจึงสวดบทกรวดน้ำของสำนักสองซึ่งเปลี่ยนที่พระชาญณรงค์แล่งชื่อดังที่ได้ กล่าวถึงแล้วในตอนต้น โดยนำขันน้ำที่อยูบนพานมาถือไว้ด้วยเพื่ออธิษฐานอุทิศ ส่วนบุญให้แก่ผู้ที่ตนสวดพระมาลัยให้ เเล่กันว่าคนที่มีองค์นั้น เวลาสวดพระมาลัย องค์จะมาเบี้ยดหรือสื่อให้รับรู้ว่าองค์ได้รับส่วนบุญ เมื่อสวดเสร็จแล้วจึงควรจะ กรวดน้ำกันที ในการกรวดน้ำนี้เชื่อว่าคนมีองค์จะสืบได้ โดยอาจจะเห็นเทพหรือองค์ ด้วย ๆ มารับด้วยความยินดี บางคนบอกว่า องค์ของตนเริ่งให้กรวดน้ำ หากสวด เสร็จแล้วดันยังมิได้รับกรวดน้ำอุทิศให้

ขั้นตอนที่ ๕ หลังจากสวดบทกรวดน้ำแล้ว ผู้สวดพระมาลัยต้อง จุดธูป ๑๖ ตอน เพื่อนำไปปักที่กระถางธูปได้ตั้งไม้ใหญ่น้ำพระอุโบสถ ซึ่งเป็น ต้นไม้สำหรับหยาดน้ำที่กรวดน้ำลงพื้น การปักธูปจะต้องปักหันกำพร้ามันเพื่อเป็น การฝากรแม่พระระณៀนำกุศลผลบุญไปส่งยังผู้ที่เราสวดอุทิศให้ ก่อนปักธูปต้องสาด “บทสักเค” โดยต้องสาดให้เร็วเพื่อชุมนุมเทวดาให้มารับส่วนบุญ เชื่อว่าหากไคร อัญเชิญผิดพิธี เชิญไม่เป็น หรือเชิญผิดขั้นตอน ธูปจะไม่มี功德เพราะฉะนั้นที่สำค

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

พระมาลัยไปปั้นก็อาจจะไม่ได้รับกุศลยิ่งแท้จริง จากนั้น เมื่อหยาดน้ำลงพื้นก็ให้พูดว่า “สังฆาตัง โลภังกະวิธู ลูกขอฝ่ากษัชท์กุศล ผลแห่งบุญนี้ ที่ลูกได้ปรารถนาแล้วนี้ ให้ไปถึงชีวผู้ที่ลูกอุทิศไปแล้วนี้ก็หนดด้วยเทอนุ ขออัญเชิญเทพเทวตา ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน มารับรู้ในกิจบ้านพิญบุญกรวดน้ำของข้าพเจ้า ฝ่าพระมหาลัยธรรมีเป็นพยาน ด้วย ให้ถึงชีวผู้ที่ข้าพเจ้าได้อธิษฐานไปแล้วนี้ ให้สำเร็จ ให้สำเร็จ ให้สำเร็จ” หลังจากหยาดน้ำเรียบร้อยแล้วก็เป็นอันเสร็จสิ้นการสาดพระมาลัย ผู้สาวดพระมาลัยก็จะไปเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าที่ให้เรียบร้อย หากผู้ใดต้องการสาดพระมาลัยต่อไปอีก ก็จะบ้อนกลับไปปฏิบัติตั้งแต่ชั้นตอนที่ ๑ และหากพระคัมภีร์ที่อธิษฐานเลือกมาอ่านยาก ดิดขัด ก็สามารถอธิษฐานเลือกพระคัมภีร์เล่มใหม่ได้

ผู้สาวดพระมาลัยการตักที่ตั้งนี้มีให้บุญซึ่งเชื่อว่าตักต้องที่ตั้งต่าง ๆ จะมารอรับส่วนบุญ

๒.๓.๗ โอกาสในการสาดพระมาลัย

การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นนี้สามารถมาสาดได้ทุกวัน เวลา แต่ผู้สาวดส่วนใหญ่มักจะหาเวลาตามวาระซึ่งพราหมณ์เพื่อสาดพระมาลัยและนั่งวิปัสสนา จึงมักจะมาบวชในช่วงที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน และในช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น ตรุษจีน สงกรานต์ เนื้อพระยา วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันสำคัญทางพุทธศาสนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลกินเจ เนื่องจากวันนี้เป็นวันที่禁นัมั่งสรีริต

ผู้ที่มาสาดพระมาลัยแล้วว่า สมัยก่อนเมื่อการสาดพระมาลัยที่นี่ยังไม่แพร่หลายและยังมีพราหมณ์ไม่มากนัก นอกจากจะสาดพระมาลัยกันตอนกลางวันแล้ว พระมหาณียังมักจะไปสาดพระมาลัยกันในตอนกลางคืนของวันพระ ๑๕

การสารภาษาและวรรณคดีไทย

คำอึกด้วย เมื่อสวดก็มักจะได้ยินเสียงเปรตหรือเสียงสัมภเวสีมากขอส่วนบุญอยู่ด้วย นอกพระอุโบสถ พระมหาณรงค์นัดเพื่อนพระมหาณร์ขึ้นไปสวดพระมาลัยตอนตี ๒ ก่อนที่จะทำวัตรเช้ากันในตอนตี ๔ ก็เห็นว่ามีชาวบ้านมาจะโงกที่หน้าต่าง ๆ แล้ว พูดกันว่า “วันนี้พระมหาณร์มาสวดกันยะอะ ออย่าไปปะบุญกันเขาเลย” แล้วชาวบ้านนั้นก็เดินหายไป นอกจากนั้นยังมีเรื่องเล่าท่านองนี้อีกมากมาย ทั้งหมดนี้อาจจะเป็นการที่ผู้สวดพระมาลัยพยายามอธิบายว่า การสวดพระมาลัยนั้นทำให้อับเบตญาติทั้งหลายได้รับส่วนบุญ และสถานที่แห่งนี้ก็มีวิญญาณเรื่องหรือสัมภเวสีที่รอรับส่วนบุญอยู่จำนวนมาก

๓. สวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น : ความเปลี่ยนแปลงของการสวดพระมาลัยในสังคมไทย

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของการสวดพระมาลัยในสังคมไทยซึ่งจะวิเคราะห์เปรียบเทียบจากการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นกับการสวดพระมาลัยในงานศพของภาคกลางและภาคใต้ของไทย การเปรียบเทียบดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของพิธีกรรมการสวดพระมาลัยในสังคมไทยปัจจุบันทั้งในเชิงวรรณกรรมและสังคม

๓.๑ สวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น: วิเคราะห์เปรียบเทียบกับการสวดพระมาลัยในงานศพ

การสวดพระมาลัยในงานศพของภาคกลางและภาคใต้ของไทยจะเริ่มสวดหลังจากที่พระสังฆสวดพระอภิธรรมจบ สถานที่สวดพระมาลัยอาจจะเป็นที่บ้านหรือที่วัด อรอนงค์ พัสดุพาดี (๒๕๒๒: ๕๗-๕๘) กล่าวว่า การสวดพระมาลัยหน้าศพแต่เดิมคงมีสั่งสอนคดิธรรม ต่อมาเมื่อการตัดแปลงเพื่อให้สนุกสนานคลาย闷ารสพเพื่อเป็นเพื่อนศพตามธรรมเนียมของชาวชนบท ผู้สวดมีทั้งพระและ俗ทั้งสิ้น ในเขตภาคกลาง 俗ทั้งสิ้นจะเป็นผู้สวด มีจำนวน ๔-๘ คน จะเริ่มหลังพระอภิธรรมแล้วสวดไปจนรุ่งสว่าง ผู้สวดจะแบ่งบทบาทไปตามความเหมาะสมและมี

การได้ต้องทำนองบุญชา-วิสัชนา หรือสาวดเป็นทำนองเล่าเรื่อง บทบาทที่สำคัญมีพระศรีอาริย์เมตไตรย พระอินทร์ พรมมาลัย และเทพบุตรต่าง ๆ ขณะสาวด ผู้สาวดจะกือดาลปัตรกระหุ้งจังหวะไปด้วยทำให้การสาวดพระมาลัยมีบรรยายกาศสนุกสนานมาก วัฒนา ณ นคร (๒๕๒๙: ๑๔๒-๑๔๓) ได้กล่าวถึงบรรยายกาศในการสาวดพระมาลัยของภาคกลางสอดคล้องกันว่า การสาวดพระมาลัยจะมีบทสาวดที่สนุกสนานแทรกสับการสาวดมาลัย พระราช ๕ คนจะแต่งกายตามชุดที่ใช้แสดง เช่น ชุดสิบสองภาษา ดีอ แซก จีน มอยุ ญวน ฯลฯ และถือดาลปัตรไว้เคาะจังหวะ บางครั้งก็ใช้ดาลปัตรตีกัน ในการสาวดมีทำนองสาวดหลายทำนอง

ส่วนการสาวดพระมาลัยในภาคใต้เน้น วิเชียร ณ นครและคณะ (๒๕๒๑: ๒๒๒-๒๒๖) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสาวดพระมาลัยในภาคใต้เพื่อร่วมกันชุมนุมอยู่ฝ่าเศพ มิให้งานเศพเงียบเหงาและมิให้เจ้าบ้านต้องเคราโศกจนเกินไป การสาวดในระยะหลังเพิ่มบรรยายกาศให้สนุกสนานทั้งผู้สาวดและผู้ฟัง ผู้สาวดเป็นพระราช เริ่มสาวดเมื่อพระสาวดศพจบและกลับวัดไปแล้ว คณะมาลัยก็ตั้งวงสาวดจนรุ่งเช้า วงมาลัยวงหนึ่งมี ๕ คน เป็นแม่คู่ ๒ คน และลูกคู่หรือคู่หูอีก ๒ คน ทุกคนมีดาลปัตรบังหน้า ลูกคู่มีหน้าที่ร้องรับเพลงสาวดของแม่เพลง เครื่องดนตรีมักไม่ใช้หากจะมีก็มีเพียงรำนาและชลุย ลูกคู่จะทำเสียงประกอบต่าง ๆ ตามต้องการ บางตอนลูกคู่จะออกรำประกอบ และอาจมีผู้ฟังร่วมรำด้วยเพื่อเพิ่มความสนุกสนาน สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (๒๕๒๓: ๓๖๗) กล่าวถึงอุปกรณ์ในการสาวดพระมาลัยและทำนองสาวดพระมาลัยของภาคใต้ว่า นอกจากรำนาและชลุยแล้ว ยังมีดาลปัตร ผ้าชั้บเหงื่อ พระสงฆ์ หน้ากาก หนวดปลอม เขี้ยวปลอม แวนเตา แป้งผัดหน้า หัว และสิงอื่น ๆ ที่คณะมาลัยเห็นว่าจำเป็นต้องใช้ แต่เดิมการสาวดมาลัยเป็นการตั้งวงสาวดเพื่อสาวดหนังสือพระมาลัยจริง ๆ โดยแม่คุ้นหันหลังให้ลงเศพ แต่ระยะหลังธรรมเนียมเหล่านี้ไม่มีใครเคร่งครัด คงสาวดเปิดหน้าและคิดประดิษฐ์คำร้องทำนองต่าง ๆ ขึ้นมาใช้ ส่วนมากเป็นทำนองเพลงไทยเดิม เช่น ชะนีกันแสง แขกมอย สร้อยสนดัด ลาเวี่ยงเทียน พัตชา เป็นต้น

การสอดพรมมาลัยในงานศพในภาคกลางและภาคใต้ของไทยที่กล่าวถึงข้างต้นนี้สะท้อนให้เห็นจุดประสงค์และองค์ประกอบของพิธีกรรมการสวดพระมาลัยในภาคกลางและภาคใต้ได้ว่ามีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นกับการสวดพระมาลัยในภาคกลางและภาคใต้ของไทย โดยเปรียบเทียบกับงานวิจัยเรื่อง การสืบทอดการทำองสาวตและประเพณีสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาว จังหวัดกาญจนบุรี ของปรัมินทร์จากรุ่ง (๒๕๔๒) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ศึกษาการสวดพระมาลัยในงานศพในภาคกลางและงานวิจัยเรื่องการศึกษาประเพณีสวดพระมาลัยของชาวอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของอรามรัศมี ดั้งชนะ (๒๕๓๙) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ศึกษาการสวดพระมาลัยในงานศพในภาคใต้

การสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น มีความเชื่อเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์และความบริสุทธิ์ของที่ดังของสำนักสงฆ์ถ้าเม่นเป็นพื้นฐาน ทั้งในเรื่องของการที่พื้นที่มีลักษณะเป็นมั้งกราบแก้ว การเป็นเมืองลับแล เป็นสถานที่ที่พระโพธิสัตว์กวนอิมมาปฏิบัติธรรม เป็นหมู่เกาะทะเลได้ที่พระถังซัมจังเคยเดินทางมาเป็นท่าเทียนเรือเก่า ตลอดจนเป็นแกะแก้วสารพัดนึก นอกจากนี้ การมีสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์หลายแห่งในวัด ได้แก่ วิหารหลวงปู่เจ้าวัด ศาลม่วงพระธาตุ ภูเขา หุบเขา ซึ่งถูกบูรณะด้วยหินและเครื่องปั้นปู พระอุโบสถ พระธาตุเจดีย์ พระแม่สมุทร หลวงตา พระนางเรือล่ม และถ้ำพระศิริวัตถุ ทำให้ผู้มาสวดพระมาลัยเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสำนักสงฆ์แห่งนี้ จึงมีผู้คนจำนวนมากมาสวดพระมาลัยที่นี่เป็นประจำ อย่างไรก็ตาม การสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์แห่งนี้มีความแตกต่างจากการสวดพระมาลัยในงานศพโดยการที่ไม่ใช่จุดประสงค์ในการสวด องค์ประกอบในการสวดซึ่งได้แก่ ผู้สวด ผู้ฟัง อุปกรณ์ที่ใช้ในการสวด โอกาสและสถานที่ในการสวด ธรรมเนียมปฏิบัติในการสวด ขั้นตอนในการสวด ตลอดจนบทสวดและทำนองสวด ดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้

๓.๑.๑ จุดประสงค์ในการสวดพระมาลัย

การสวดพระมาลัยที่ส้านักสงฆ์ถ้าเม่นและการสวดพระมาลัยในงานศพภาคกลางและภาคใต้นั้น เมื่อวิเคราะห์ที่ในเบื้องต้นจะเห็นได้ชัดเจนว่าผู้สวดมีจุดประสงค์ในการสวดพระมาลัยหรือความเชื่อในการสวดพระมาลัยแตกต่างกัน ผู้ที่มาสวดพระมาลัยที่ส้านักสงฆ์ถ้าเม่นจะมาสวดพระมาลัยด้วยจุดประสงค์ที่หลักหลาไปในลักษณะที่เป็นจุดประสงค์ “เฉพาะบุคคล” ทั้งเพื่อแก้เคล็ด ตัดกรรมเพิ่มนญูบารมี ลดบาปกรรม แก้บน สะเดาะเคราะห์ ไล่ผีปอบ ผีกระสือ ผีกระหัง พรายน้ำ แก้ปัญหาครอบครัว ปัญหาการเงิน ตลอดจนขอให้มีบุตร ฯลฯ โดยส่วนใหญ่คนที่มีองค์ก็จะเน้นไปที่การสวดเพื่อเสริมบารมีให้แก่องค์และคนสอง หรือสวดเพื่อให้ตนเองไม่ต้องกลับเป็นร่างทรง ส่วนคนที่ไม่มีองค์จะมาสวดเพื่อแก้ปัญหาส่วนตัว แต่การสวดพระมาลัยในงานศพนั้น ในระดับบุคคล ผู้สวดแต่ละคนจะมาสวดพระมาลัยเพื่อเอาบุญ ในระดับชุมชน ผู้สวดพระมาลัยล้างมาสวดเพื่อส่งวิญญาณของผู้ตายซึ่งถือว่าเป็นภย灾难ิตของตนให้ได้ไปสวรรค์ ดังนั้น หากพิจารณาในระดับนี้จะเห็นได้ว่า จุดประสงค์ในการสวดพระมาลัยที่ส้านักสงฆ์ถ้าเม่นแตกต่างจากการสวดพระมาลัยในงานศพ

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของการสวดพระมาลัยก็จะพบว่า การสวดพระมาลัยมีจุดประสงค์เพื่อสอนให้ผู้สวดและผู้ฟังรู้จักบาลปุญญคุณโดยจากการได้ล้านหรือได้ฟังเนื้อหาของคัมภีร์สวดพระมาลัยที่กล่าวถึงการรับผลกรรมของสัตว์นรกและชาวน้ำชาวน้ำสวรรค์เข้าไว้ ดังนั้น หากพิจารณาในแง่มุมนี้ ไม่ว่าจะเป็นการสวดพระมาลัยด้วยจุดประสงค์ส่วนบุคคลที่ส้านักสงฆ์ถ้าเม่น หรือการสวดพระมาลัยในงานศพโดยมีจุดประสงค์ร่วมของชุมชนเป็นหลัก ต่างกันไปสู่การเข้าใจจุดประสงค์สำคัญของการสวดพระมาลัย คือการสอนให้รู้จักบาลปุญญคุณโดยได้เช่นเดียวกัน จุดประสงค์ของการสวดพระมาลัยดังกล่าวนี้จึงสะท้อนให้เห็นได้ทั้งในมิติที่มีลักษณะร่วมกันและแตกต่างกัน

๓.๑.๒ องค์ประกอบในการสวดพระมาลัย

ก) ผู้สวด ผู้สวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นมีหลักหลาย คนทุกเพศทุกวัยสามารถสวดพระมาลัยได้ แต่ต้องมีศีล ๕ ขึ้นไปและต้อง净ุญาท์มชา พระสงช์และสามารถจึงสามารถสวดพระมาลัยได้ นอกจากนี้ผู้สวดยังแบ่งออกได้ เป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มผู้สวดที่มีองค์ อาจเป็นร่างทรงหรือไม่เป็นร่างทรงก็ได้ และกลุ่มผู้สวดที่ไม่มีองค์ คือเป็นคนธรรมดา ลักษณะเช่นนี้แตกต่างจากการสวดพระมาลัยตามชนบเดิมในงานศพที่การสวดพระมาลัยเป็นเรื่องของพระสงฆ์หรือ ชาวบ้านผู้ชายที่ต้องเป็นพระสงฆ์สมดั่นผู้สวดพระมาลัยดังที่พบอยู่ที่บ้าน หนองข้าว ซึ่งตามชนบเดิมนี้ผู้หญิงไม่สามารถสวดพระมาลัยได้ ดังนั้น หากพิจารณาในแบบของผู้สวดจะเห็นว่าการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นได้ปรับเปลี่ยน จากชนบเดิมที่ผู้สวดพระมาลัยต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น มาเป็นการสวดที่ผู้สวดพระมาลัยสามารถเป็นคนทุกเพศทุกวัย เว้นแต่หญิงในช่วงที่มีประจำเดือน

อย่างไรก็ตาม การสวดพระมาลัยในงานศพที่อ้างมาใช้มาก็ได้ กลายจากชนบเดิมในแบบของผู้สวดเช่นเดียวกัน ด้วยมีการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงเข้ามา สวดพระมาลัยได้ กล่าวคือ คณะมาลัยที่อ้างมาใช้มาตั้งแต่ผู้ชายและผู้หญิง โดยเป็น ผู้ชายล้วนก็มี ผู้หญิงล้วนก็มี และที่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิงก็มี ที่เป็นผู้ชายล้วนคือคณะ มาลัยบ้านเรือง ที่เป็นผู้หญิงล้วนคือคณะไม่ถ่าย และที่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิงคือคณะ ปากห่อ แต่ก็ไม่สังเกตว่า คณะมาลัยที่เป็นผู้หญิงล้วน ๆ จะไม่มีการสวด “บทใน การ” ซึ่งเป็นบทสวดที่มีเนื้อหาอยู่ในหนังสือพระมาลัย มีทำนองสวดที่ยกและถือว่า เป็นหัวใจสำคัญของพระมาลัยที่จะต้องสวดเพื่อบูชาพระมาลัยได้ ทั้งนี้พระบทสวด พระมาลัยฝึกบนบ้านบนเรือนไม่ได้ ต้องไปฝึกไกลจากบ้านจึงไม่สะดวกและไม่ ปลอดภัยแก่ผู้หญิงที่จะออกไปไกลบ้านในนามวิการ จึงทำให้นักสวดพระมาลัยที่เป็น ผู้หญิงแตกต่างจากนักสวดพระมาลัยที่เป็นผู้ชายในประเด็นดังกล่าว ซึ่งสะท้อนให้ เห็นว่า การที่ผู้หญิงสามารถเข้ามาสวดพระมาลัยได้ก็ที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นและก็ใน งานศพของภาคกลางและภาคใต้ด้วย ผู้หญิงก็ยังมีชื่อห้ามหรือข้อจำกัดบางประการที่ ไม่สามารถดำเนินพิธีกรรมได้ทั้งที่เป็นผู้ชาย

สถาบันวทยบริการ
มหาลัยกรุงเทพมหานคร

ส่วนการสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นนั้น หากพินิจในแห่งที่พระสงฆ์สามารถมาสาดพระมาลัยได้ ในแห่งมุห Ning ก็อาจจะมองได้ว่าเป็นการหันกลับไปทางหนเดิมที่ปฏิบัติกันในสมัยกรุงศรีอยุธยาจนกระทั่งถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชที่พระสงฆ์จะเป็นผู้สาดพระมาลัย แต่หากพิจารณาในอีกแห่งมุหนั้น การที่พระสงฆ์สาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นได้ก็อาจจะไม่สอดคล้องกับ กฎหมายตราสามดวง ที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเคยทรงห้ามพระสงฆ์สาดพระมาลัยในงานศพ ในกฎพระสงฆ์ข้อที่ ๑๐ เนื่องจากพระสงฆ์ที่ไปสาดพระมาลัยในงานศพประพฤติไม่เหมาะสมแก่สมณสารูป แม้การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นจะมิได้เป็นการสาดในงานศพก็ตาม

ข) ผู้ฟัง การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นนั้น เชื่อว่าผู้ฟังคือองค์ เทพ เจ้ากรรมนายเรว อัปเปตญาติของผู้สาด สิ่งศักดิ์สิทธิ์และสัมภเวสีที่อยู่ในบริเวณสำนักสงฆ์ ส่วนการสาดพระมาลัยในงานศพนั้น ผู้ฟังคือเจ้าภาพ ผู้ที่มารอยู่เป็นเพื่อนศพ หากพินิจในแห่งของผู้ฟังจะเห็นได้ว่า การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นที่ผู้สาดมักจะสาดด้วยจุดประสงค์ในระดับบังเจก หรือเป็นการประกอบพิธีกรรมส่วนบุคคล จึงทำให้ผู้ฟังกล่าวเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือวิญญาณต่าง ๆ แตกต่างจากการสาดพระมาลัยในงานศพที่ผู้ฟังจะเป็นคนหรือกลุ่มคนในชุมชน

ค) อุปกรณ์ที่ใช้ในการสาด การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นใช้อุปกรณ์ในการสาดประกอบด้วย คัมภีร์สาดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมกัตติ หนังสือมนต์พิธี โดยวางพระคัมภีร์ เบ่ารองนั่ง ขันกรวดน้ำและพาnorong ส่วนการสาดพระมาลัยในงานศพจะใช้อุปกรณ์ คือ คัมภีร์สาดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมกัตติ ที่บพิธะอภิธรรมหรือ “ตู้พระมาลัย” และดาลปัตร ซึ่งเป็นอุปกรณ์ชุดเดียวกับที่พระสงฆ์ใช้สาดพระอภิธรรม นอกจากนี้ในภาคกลางยังอาจมีพากย์นางทรงสือด้วย การจัดอุปกรณ์และสถานที่จะต้องจัดใกล้โต๊ะหมู่บูชา ใกล้ศพ และไม่อยู่ในที่ต่อจึงเห็นได้ว่า อุปกรณ์ที่การสาดพระมาลัยทั้งสองแห่งนี้ใช้เหมือนกันคือ “ตัวบท” ใน

การสารภาษาและวรรณคดีไทย

การสาดคือ ตั้งกีร์สวัตพรมมาลัยฉบับ ส.ธรรมภักดี หรือ ตัวบทจากหนังสือพระมาลัย อ่านได้ตามแม้จะใช้ตัวบทเดียวกัน แต่ก็มีวิธีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่วัฒนธรรมที่เรื่องพระมาลัยนั้นแตกต่างกัน ดังจะได้กล่าวถึงต่อไป

๓.๑.๓ โอกาสและสถานที่ในการสาดพระมาลัย

การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น ผู้สาดสามารถสาดได้ทุกเวลา ทั้งกลางวันและกลางคืน ผู้ที่มาบวชซึ่พรหมณ์และมาสาดพระมาลัยไปพร้อมกันอาจจะหาโอกาส มาสาดในช่วงที่มีวันหยุดราชการหลายวันติดต่อกัน ช่วงครูชิ้น สงกรานต์ วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ วันสำคัญทางศาสนา และโดยเฉพาะ ในช่วงเทศกาลเข้าพรรษาและช่วงเทศกาลกินเจที่คนมีองค์มักจะมาปฏิบัติธรรมที่สำนักสงฆ์เพื่อสร้างบารมีให้องค์ของตน นอกจากนี้ในช่วงที่ประสบปัญหานิริเวศน์ จะหาโอกาส มาสาดพระมาลัยด้วย การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นจะสาดตามสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ทั้งในบริเวณศาล และถ้าต่าง ๆ แต่สถานที่ที่มีผู้ไปสาดมากที่สุดคือพระอุโบสถและพระธาตุเจดีย์

ส่วนการสาดพระมาลัยในงานศพนั้น จะสาดเฉพาะในตอนกลางคืนที่มีบ้านหรือที่วัดที่จัดงานศพหลังจากที่พระสังฆ์สาดพระอภิธรรมจบแล้วคือประมาณสามทุ่ม เมื่อพินิจในແນ້ນຈຶ່ງเห็นว่า การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น แตกต่างไปจากการสาดพระมาลัยในงานศพที่เชื่อว่าห้ามนำพระมาลัยไปสาดพระมาลัยในบ้าน เนื่องจากพระมาลัยเป็นของสูงจึงต้องสาดเฉพาะในสำนักสงฆ์ถ้าเม่น ซึ่งเป็นสถานที่ที่บูรสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น

๓.๑.๔ ธรรมเนียมปฏิบัติในการสาด

การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น ถือว่าพระมาลัยเป็นของสูง ดองสาดในสถานที่ที่บูรสุทธิ์ และผู้สาดต้องบูรสุทธิ์ กิษรุสามเนรและผู้ที่มาบวชซึ่พรหมณ์ที่สำนักสงฆ์นั้นจึงต้องฉันมังสวิรัติโดยตลอด ผู้ที่ถือในเรื่องนี้อย่างเคร่งครัด หากคิดจะมาสาดพระมาลัยก็จะรับประทานมังสวิรัติมาจากบ้านก่อนเพื่อให้ร่างกาย

สหอาดบริสุทธิ์ ด้วยการถือในเรื่องความสะอาดดังกล่าวจึงทำให้มีธรรมเนียมหรือข้อห้ามว่า หญิงที่มีประจำเดือนห้ามสวดพระมาลัยและห้ามเข้าไปปูจดูปในพระอุโบสถ

ประเด็นที่น่าสนใจคือ การสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นจะถือเป็นธรรมเนียมว่า จะต้องสวดพระมาลัยให้ครบจบภายใน ๑ วัน ห้ามสวดทิ้งไว้ข้ามวัน ลักษณะเช่นนี้คล้ายคลึงกับความเชื่อที่ว่าต้องฟังเทศน์มหาชาติทั้ง ๑๓ กัณฑ์ให้จบภายใน ๑ วันจึงจะได้ชื่นสวรรค์ ธรรมเนียมการอ่านให้จบบทใน ๑ วันนี้ทำให้ต้องอ่านอักษรทุกดัวที่เป็นเรื่องพระมาลัย จะอ่านข้ามหรือตัดตอนอ่านไม่ได้ ลักษณะเช่นนี้แตกต่างจากการสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาวและที่อำเภอไชยาที่สามารถตัดเนื้อหาตอนต่าง ๆ จากหนังสือพระมาลัยมาสวดอ่านได้

การสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาวยังมีธรรมเนียมปฏิบัติ คล้ายคลึงกับที่อำเภอไชยา แต่แตกต่างออกไปจากการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นทิ้งในแบ่งของผู้สาวและผู้พึง กล่าวคือ ในแบ่งของผู้สาว ที่บ้านหนองขาว ผู้สาวจะสวดพระมาลัยให้ทั้งคพที่ด้วยดีและดายโหง แต่จะไม่สวดให้กับศพของเจ้าเลิก นิยมสวดให้กับศพของผู้สูงอายุที่เป็นที่เคารพนับถือ นอกจากนี้ยังห้ามสวดพระมาลัยในบ้านหากไม่มีคนตายอีกด้วย ส่วนการสวดพระมาลัยที่อำเภอไชยาจะไม่สวดให้กับศพที่ผู้ตายอย่ายังน้อยเกินไป หรือตายด้วยเหตุไม่ปกติ เช่น ถูกฆาตกรรม ฆ่าตัวตาย มักจะสวดกับศพที่ดายดี โดยคณะกรรมการจะมีข้อห้ามว่า ผู้สาวสวดพระมาลัยจะไม่สวดพระมาลัยแก่ศพบิดามารดาหรือครูอาจารย์ของตนเป็นอันขาด เพราะถือว่าบานไป ส่วนในแบ่งของผู้พึง หลังจากที่พระสงฆ์สวดพระอภิธรรมจบแล้ว เจ้าภาพต้อง “มนนมต์” หรือมาเซญนักสวดพระมาลัยให้ชื่นสวด แม้จะทราบว่านักสวดพระมาลัยตั้งใจมาสวดให้อยู่แล้วก็ตาม นอกจากนี้เจ้าภาพจะต้องเลี้ยงดู จัดหาข้าวปลาอาหารตลอดจนสุราและเครื่องดื่มอื่น ๆ まるรับรองคณะกรรมการกว่าจะเลิกสวด ซึ่งแตกต่างจากการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นที่เห็นว่า ผู้สาวสวดพระมาลัยต้องมีร่างกายที่สหอาดบริสุทธิ์ ต้องกินอาหารมังสวิรัติ และด้วยจุดประสงค์ของพื้นที่กรรมที่แตกต่างกัน จึงทำให้การสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นไม่มีธรรมเนียมปฏิบัติที่ต้องเชิญผู้สาวและเลี้ยงดูผู้สาวดังเช่นในงานศพ

๕.๑.๖ ขั้นตอนในการสวดพระมาลัย

ด้วยจุดประสงค์ในการสวด องค์ประกอบในการสวด ตลอดจน
โอกาสและสถานที่ในการสวดพระมาลัยของการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น
และการสวดพระมาลัยในงานศพมีลักษณะที่แตกต่างกัน จึงทำให้ขั้นตอนต่าง ๆ ใน
การสวดพระมาลัยแตกต่างกันด้วย

การสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น ผู้สวดต้องมีศีล ๕ เป็น^๔ อิ่งน้อยและนุ่งชานมicha หลังจากที่ผู้สวดเตรียมอุปกรณ์ในการสวดไว้ให้พร้อม^๕ แล้ว จึงอธิษฐานเลือกพระคัมภีร์พระมาลัย จากนั้นจึงเริ่มจุดธูป ๕ ดอกให้ไหวพระ^๖ ประธานในพระอุโบสถ และจุดธูปปีก ๕ ดอก ให้ไหวพระธาตุ จากนั้นจึงเริ่มสวดพระ^๗ มาลัยโดยเริ่มกล่าวคำอัญเชิญสวดพระคัมภีร์พระมาลัยด้วยการดั้งนี้ ๑ จบ แล้ว^๘ สวดชุมนุมเทว達 (สัคคे) กล่าวคำอัญเชิญภาษาไทย และกล่าวคำสาดพระมาลัย^๙ ดำเนินเนื้อความดังแต่ในหน้า ๑๓ ไปจนถึงหน้าที่ ๑๕ เมื่อสวดพระมาลัยจนจบ^{๑๐} เนื้อความในหน้า ๑๕ แล้ว ผู้สวดก็จะกรวดน้ำ โดยบางคนอาจกล่าวอุทิศส่วนกุศล^{๑๑} ให้เจ้าของพระคัมภีร์ตามเนื้อความใน “หน้าต้นคำสาดพระมาลัย” หรืออาจสาดบนตัว^{๑๒} บทต่าง ๆ จากหนังสือมนต์พิธี เช่น สวดบทชินบัญชร บทเมตตาani sāsād pātu (วรรคที่ ๒) สวดถวายพระพระชี้ประกอบด้วยบทอิติปิโส พาหุ ลงมหาการุณิก^{๑๓} จากนั้นจะสวดบทกรวดน้ำอิมินา แล้วจึงสวดบทกรวดน้ำของสำนักสงฆ์ถ้าเม่น^{๑๔} จากนั้นในขั้นตอนสุดท้าย ผู้สวดพระมาลัยต้องจุดธูป ๑๖ ดอก เพื่อนำไปปักที่^{๑๕} กระถางธูปได้ต้นไม้ใหญ่หน้าพระอุโบสถ ก่อนปักธูปต้องสวดชุมนุมเทว達 แล้ว^{๑๖} หยาดน้ำฝากแม่พระธรรมให้น้ำผลบุญชูไปยังผู้ที่ตนสวดพระมาลัยอุทิศให้ หลังจากนั้น^{๑๗} แล้วหากผู้สวดต้องการสวดพระมาลัยอีกฉบับหนึ่งก็กลับไปกล่าวอัญเชิญสวดพระ^{๑๘} มาลัยอีกครั้ง

ส่วนขั้นตอนในการสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาวเริ่มจากการทำ^{๑๙} พิธีบูชาพระรัตนตรัย จากนั้นจึงดั้งนี้ไม่เพ้อบูชาพระรัตนตรัย มีดามารดาครูบา^{๒๐} อาจารย์และเป็นสัญญาณว่าจะเริ่มสวด จากนั้นจึงสวดพระธรรม คือสวดบทที่มี^{๒๑} เนื้อความเป็นภาษาบาลีเพื่อให้วัด แล้วสวดบทลับที่ซึ่งมีเนื้อความภาษาไทยอันกือ

เป็นการเริ่มต้นการสอดด้วยบทครุ จากนั้นจึงสอดคำเนินเรื่อง เพื่อสารขยายเนื้อความ ตามหนังสือพระมาลัย ขันตอนนี้จะสอดนาเนาทำไว้ก็ได้ขึ้นอยู่กับผู้สวด ผู้สวดจะเลือก สอดเพียงบางตอน ไม่สอดหมดทั้งเล่ม เมื่อการสอดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น หลังจากสอดคำเนินเรื่องจนผู้สวดเห็นว่าควรจะเลิกสอดแล้วจึงสอดบทสัพพะไร เพื่อ ก่อเวลาและอำนวยพรแก่ผู้สวดและผู้ฟัง คล้ายคลึงกับที่อ้างເກມໃຊ້ຢາ ที่หลังจากคณ มาลัยให้วัดพະແນີນ້ານີເງື່ອນແລ້ວ ຄະມາລີຍຈະກຣານພຣະພຸທ່ຽງ ຈຸດຫຼູປ່ເທິຍນ ວິນ ເທົ່າ ອອກຂຶ້ອຄຽມາລັບ ຈາກນັ້ນຈະເຮັມດັ່ງນີ້ເປັນກໍານອງພຣະມາລີຍ ๓ ຈົນ ສວດສໍານອກ ແກຮກເພື່ອທັກທາຍຜູ້ຟັງ ແລ້ວຈະສວດບທສາດຈາກหนังສือພຣະມາລີຍຕື້ອ “ນທໃນກາລ” ສວດທໄຫວ້ຄຽງ หลังจากนັ້ນຈະເປັນທລ່ານອກ ທີ່ຂຶ້ນອູ້ກັບວ່າຈະນ່າບທໄດຈາກເຮືອໄດ ມາສວດແລະຈະສວດนาເພື່ອໄດ ເມື່ອຈະເສົ່ງສິນກາຮສວດ ກົຈະສວດບທລາຊື່ງແຕ່ລະຄອນ ຈະມີບທລາເຈົ້າກາພແລະຜູ້ຟັງເຂົ້າໄວ້ເປັນບະເລີພະຂອງຕົນ

ขันตอนในการสอดพระมาลัยของสำนักสงฆ์ถ้าเม่นและที่ในงานศพนີ້ ແມ່ຈະຫຼູວ່າມີရາບລະເອີຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ຫາກພິຈາຮາຖິ່ງໂຄຮງສ້ວງຂອງ ພິທີກຣມ ຈະເຫັນວ່າມີສ່ວນຫລັກໃນການດໍາເນີນພິທີກຣມຮ່ວມກັນ ຕື້ອ ການເຮັມຕັ້ນດ້ວຍການ ບູ້ຈາສິ່ງຕັກດີສິກຮີ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເຮັມສວດດໍາເນີນເນື້ອຄວາມຄາມໜັງສືອພຣະມາລີຍ ແລ້ວຈົນ ລົງດ້ວຍກາຮສວດເພື່ອອໍານວຍພຣກໃຫ້ຜູ້ສວດຜູ້ຟັງຫຼືອຸທິຄສ່ວນຖຸຄລໃຫ້ສັກດີສິກຮີຫຼືອ ວິ່ງຍູ້າດີຕ່າງ ຖ້າ ອັນສະກ້ອນໃຫ້ເຫັນດີງຄວາມເຂົ້າທີ່ມີຮ່ວມກັນຂອງຜູ້ສວດພຣະມາລີຍທັງທີ່ ສວດທີ່ສຳນັກສົງຍົດຕໍ່ມີມີມະນີສົງສົງ ແລະທີ່ສວດໃນງານศພໃນເຮືອງອານີສົງສົງກາຮສວດພຣະມາລີຍທີ່ ກໍາໄຫ້ໄດ້ບຸນຍຸກຄລຈາກກາຮສວດ

๕.๑.๙ ບທສວດແລະກໍານອງສວດພຣະມາລີຍ

ແມ້ກາຮສວດພຣະມາລີຍທີ່ສຳນັກສົງຍົດຕໍ່ມີມີມະນີສົງສົງ ແລະກາຮສວດພຣະມາລີຍ ໃນງານศພຈະໃຊ້ ມັນສືອພຣະມາລີຍ ຫຼືອົມກີ່ສວດພຣະມາລີຍฉบັບ ສ.ຮຣມກັກດີ ເໝືອນກັນ ແຕ່ກີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫລາຍປະກາຮທັງໃນເຮືອງບທສວດແລະກໍານອງສວດ ດັ່ງນີ້

ก) บทสาด บทสาดที่ใช้สาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น นอกจากจะสาดเนื้อความเรื่องพระมาลัยที่เป็นภาษาไทยจาก คัมภีร์สาดพระมาลัย ฉบับ ส.ธรรมกัตติ แล้ว ยังมีบทสาดที่เป็นคำอัญเชิญสาดพระคัมภีร์พระมาลัย และบทกรวดน้ำที่พระชากูณรงค์แต่งขึ้นเองด้วย สำวนบทสาดพระมาลัยที่บ้านหนองขากันนั้น จำแนกบทสาดเป็นบทสาดที่มีเนื้อความเป็นภาษาบาลี คือบทพระสหัสสน์ และบาลีพระธรรม ๗ คัมภีร์ หรือบาลีพระสัตตดปกรณากิธธรรม และบทสาดที่มีเนื้อความภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย บทสาดเนื้อเรื่องพระมาลัยจากคัมภีร์สาดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมกัตติ เช่นเดียวกับที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น และบทสาดสำนัก อันหมายถึงบทสาดที่มีเนื้อความต่างไปจากเรื่องพระมาลัยในพระมาลัยในพะกอลอนสาด เป็นบทสาดที่อาจนำเนื้อเรื่องมาจากวรรณคดี เช่น ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี ไกทอง ลักษณวงศ์ ฯลฯ และบทสาดที่ชาวบ้านคิดขึ้นเอง ซึ่งบทสาดพระมาลัยที่กล่าวมานี้ มีลักษณะเดียวกับที่อำเภอไชยา ที่แต่เดิมคัดมาลัยจะใช้บทสาดจากหนังสือพระมาลัย และต่อมานำบทสาดมาจากวรรณคดีไทยเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รู้จัก ได้แก่ ขุนช้างขุนแผน อิเหนา รามเกียรติ พระอภัยมณี สามกົດ โภบุตร จันท์โครນ สุนิน เป็นต้น นอกจากนี้ยังนำมาจากวรรณกรรมที่แต่งขึ้นเองในท้องถิ่นและที่เป็นกลอนสุดอีกด้วย

ความแตกต่างในแบบบทสาดดังกล่าวทำให้เห็นประเด็นสำคัญ คือการสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นต้องสาดดำเนินเรื่องพระมาลัยอย่าง เคร่งครัดและสาดโดยเปล่งเสียงอักขระทุกตัว ไม่เปิดโอกาสให้มีการนำเรื่องอื่น ๆ มาสาดแทรกหรือดันสด (improvise) ได้เหมือนการสาดพระมาลัยที่บ้านหนองขาก และที่อำเภอไชยาซึ่งผู้สาดสามารถยกตัวตนหนึ่งตอนได้มาสาด หั้งยังสามารถยกบทสาดบกสานอกหั้งที่นำเสนอหากาฬวรรณคดีและที่แต่งขึ้นเองมาสาดแทรกได้ ลักษณะ ดังกล่าวทำให้การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นไม่มีบทล่ามอกเหมือนการสาดพระมาลัยที่บ้านหนองขากและที่อำเภอไชยา คงมีแต่บทที่แต่งขึ้นเองเหมือนกันกับที่บ้านหนองขากและที่ไชยา แต่ก็มีจุดประสงค์ในการแต่งที่แตกต่างกัน คือ บทสาดที่ชาวบ้านหนองขากแต่งขึ้นเองนั้นใช้เป็นบทสาดแทรกในการสาดพระมาลัยเพื่อให้

เกิดความสนุกสนานแต่บกสวดที่แต่งขึ้นเองของล้านักสงฆ์ถ้าเม่นนั้นเน้นในเรื่องของ
ศาสนาและพิธีกรรม คือเป็นบทที่ใช้สำหรับอัญเชิญสวดพระคัมภีร์และบทกรวดน้ำ

ข) ทำหองสวด การสวดพระมาลัยที่ล้านักสงฆ์ถ้าเม่นนั้น ขึ้นอยู่
กับแต่ละบุคคลว่าจะเปลงเสียงสวดพระมาลัยอย่างไร และผู้สวดมีองค์หรือไม่
ประกอบกับพระคัมภีร์ที่เล็กมากันนั้น ผู้บูรจាទพระคัมภีร์นิกรรมมากันออยเพียงไดหรือ
ทำกรรมสิ่งใดมาจึงมาบริจาคพระคัมภีร์ ปัจจยดัง ๆ เหล่านี้มีผลต่อการสวดพระ
มาลัย กล่าวคือ ส่วนใหญ่ ผู้สวดทั่วไปจะสวดพระมาลัยเหมือนการอ่านออกเสียงร้อย^๔
แก้วธรรมชาติ แต่หากเป็นผู้ที่มีองค์ ก็จะเปลงเสียงสวดแตกต่างกันไป อาจสวด
โดยอ่านเป็นจังหวะ ท่านอง และสำเนียงตามเชื้อชาติขององค์เทพ หรือตามสำเนียง
ของเทพที่มาประทับบนแนะนำสวดพระมาลัย ในกรณีที่ผู้สวดเป็นร่างทรง หากเป็นร่าง
ทรงกุฎิอาจสวดเป็นเสียงเด็ก หากร่างทรงผู้หญิงที่มีองค์เทพเป็นผู้ชายก็อาจจะมี
สำเนียงสวดเหมือนเสียงผู้ชายสวด เป็นต้น นอกจากนี้ กรรมที่มากหรือน้อยของผู้
บริจาคพระคัมภีร์ประกอบกับกรรมของผู้สวด ก็อาจมีผลต่อการสวดว่าจะทำให้สวด
สะดวกตาก็ ดิตชัด หรือรบปริบเพียงใดอีกด้วย

ส่วนการสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาวนั้นมีใช้เป็นการอ่านร้อย^๕
แก้ว แต่เป็นการอ่านท่านอง สามารถจำแนกทำนองสวดออกเป็น ๓ ประเภท คือ
ทำนองสวดพระธรรม ใช้กับบทสวดที่มีเนื้อความเป็นภาษาบาลี มี ๒ ทำนอง คือ
ทำนองสวดพระสหัสันย์ และทำนองสวดพระธรรม ๗ บท ทำนองเก่า มี ๕ ทำนอง
คือ ทำนองฉันท์ ทำนองราบและร่าย ทำนองเอกบท ทำนองเชิด ทำนองมังกรและ
วัฒน์ และ ทำนองล้านอก มี ๑๔ ทำนอง ได้แก่ นางยักษ์ วังไฝ ล้านองขาว
นกชุนทอง นกเข้าขัน นกกาเหว่า ธรรมกันแสง ทะแยมอัญ พลายชุมพลบลงกาย
ชาลสวัน รามสูร ใบไโรใบนา อุ้มลูกน้อยตามเมีย ไม่ทราบชื่อทำนอง และโไอเจ้าดวง^๖
พวงพุ่ม ส่วนการสวดพระมาลัยที่อำเภอไชยนาทมีหลายทำนองเช่นกัน คณะกรรมการ
แต่ละคณะจะใส่ทำนองในการสวดกันเอง ให้จังหวะลงตัวเหมาะสมกับเนื้อหาของบท
สวด โดยการสวดบทในกลุ่มเป็นบทสวดที่มีทำนองสวดที่ยาก ในอดีตจะมีบทสวด

เป็นก้านของฉันท์ถึง ๓ ก้านของ คือหานของฉันท์ที่มี ฉันท์กอย และฉันท์เห้ เป็นต้น แต่ต่อมาหานของสวดบทในกาลก็มีรูปแบบและหานของสวดต่างไปจากเดิม นอกจากนี้ ในการสวดบทล้านอก ยังมีการใส่หานของที่เรียกว่า “เม็ด” อีกด้วย ล่าสุดจะใช้เม็ดได้ สุดขีนอยู่กับความพึงพอใจของคณะมلاยก็ที่เห็นว่าดีและเหมาะสม โดยเม็ดของการ สวดแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ เม็ดที่ใช้กับเนื้อหาที่เป็นบทเครื่อง มักใส่เม็ดที่เรียกว่า คลื่นกระแทบผึ้ง ชานีร้องให้ หรือธานีกันแสง และเม็ดที่เนื้อหาเป็นบทสนุก มักใส่เม็ด ที่เรียกว่า ถอยหลังข้าคล่อง หรือซังลุยน้ำ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาในแง่หานของสวด จึงเห็นได้ว่า การสวดพระมาลัย แบบการอ่านออกเสียงร้อยแก้วเป็นแหล่งที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น ทำให้ผู้สูงแต่ละคน อ่านหานองได้อย่างอิสระ บทสวดพระมาลัยที่สวดหรืออ่านจึงไม่มีหานองกำกับ ตายตัว ดังนั้น ไม่ว่าผู้สูงจะเปลี่ยนเสียงสวดอ่านอย่างไรก็สามารถทำได้ แต่การสวด พระมาลัยที่บ้านหนองขาวและที่ไชยาเป็นการอ่านออกเสียงแบบร้อยกรองและผู้อ่าน อ่านกันเป็นกลุ่ม จึงทำให้ต้องอ่านตามหานองที่กำกับไว้ หรือตามหานองต่าง ๆ ที่ ดันเสียงสวดพระมาลัยเป็นผู้ชี้หานอง หรือตามที่ผู้สูงตกลงกันว่าอย่างจะสวด หานองใด

๓.๒ สวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น : ภาพสะท้อน

ความเปลี่ยนแปลงของพิธีกรรมในเชิงวรรณกรรมและสังคม

๓.๒.๑ ความเปลี่ยนแปลงในเชิงวรรณกรรม

เรื่องพระมาลัยเป็นวรรณกรรมที่นำมาใช้ในพิธีกรรม ในทาง คติชนวิทยา อาจพิจารณาเรื่องวรรณกรรมเรื่องพระมาลัยได้ว่าเป็นต้านาน (myth) ที่ สัมพันธ์กับความเชื่อ (belief) และพิธีกรรม (ritual) ของกลุ่มชน แต่หากพิจารณาใน เชิงวรรณคดี จะเห็นว่า วรรณกรรมเรื่องพระมาลัยมีสถานะเป็นด้วบก (text) ซึ่งคำ ขนบเดิมใช้ในการอ่านเป็นหานอง (melody) ต่าง ๆ จึงทำให้วรรณกรรมเรื่องพระ มาลัย หรือ คัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมภัคติ ซึ่งเป็นพระมาลัยก่อนสถา นีทั้งมิตรของความเป็นวรรณกรรมลายลักษณ์ (written literature) และมิตรที่เป็น

วรรณกรรมมุขป่าฐาน (Oral literature) ซ้อนกับและสัมพันธ์กันอยู่เมื่อพิจารณาความเป็นลายลักษณ์ในแบบของตัวบทที่เป็นรูปเล่ม และพินิจความเป็นมุขป่าฐานจากการเปล่งเสียงสอดด้วยลายลักษณ์เป็นทำนองต่าง ๆ

จากการที่ผู้วิจัยได้เคยศึกษาบทบาทของการสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาวไว้นั้น ผู้วิจัยได้เคยวิเคราะห์ไว้ว่า การสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาวมีบทบาทในการช่วยรักษาหรือสืบทอดวรรณกรรมเรื่องพระมาลัยให้ยังคงเป็นที่รับรู้ในสังคมไทย โดยประเพณีสวดพระมาลัยในงานศพช่วยรักษาทำนองสวดพระมาลัยทำนองต่าง ๆ หรือทำนองมุขป่าฐานของการสวดพระมาลัยเอาไว้ไม่ให้สูญหายไปอันจะทำให้คงเหลือไว้แต่ด้วยลายลักษณ์ที่ไม่ทราบว่าจะอ่านออกเสียงอย่างไร ดังนั้นการที่บ้านหนองขาวยังคงมีการสวดพระมาลัยในงานศพอันเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสวดจริงจังเป็นการรักษาทั้งวรรณกรรมลายลักษณ์และวรรณกรรมมุขป่าฐานเรื่องพระมาลัยให้ยังคงอยู่ในสังคม ทั้งนี้ เพราะวรรณกรรมลายลักษณ์อาจคงอยู่ได้หากไม่มีการสวดจริง ในขณะที่หากไม่มีการสวดจริง วรรณกรรมมุขป่าฐานซึ่งเน้นที่ทำนองสาดก็มิอาจคงอยู่ได้

แต่เมื่อพิจารณาการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นที่แม้จะใช้ด้วยลายลักษณ์ ก็คือ คัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมภัคดี เช่นเดียวกับที่บ้านหนองขาว กลับพบว่า แม้ที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นจะมีการสวดพระมาลัยอยู่จริง เช่นเดียวกับที่บ้านหนองขาว แต่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทลายลักษณ์ (text) และทำนองสาดมุขป่าฐาน (melody) กลับมีมิติที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือทำนองสาดตามขั้นบทหรือทำนองสาดของกลุ่มชนมิได้มีผลต่อการสวดพระมาลัยเมื่อการสวดพระมาลัยลายเป็นการสวดในระดับของปัจเจก หรือเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ดังนั้นผู้สวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นจึงสามารถสวดพระมาลัยเป็นทำนองต่าง ๆ ได้อ่ายอิสระหรืออ่านเป็นร้อยแก้วก็ได้ ลักษณะดังกล่าวจึงทำให้ความหมายของคำว่า “สาด” ซึ่งหมายถึง “การอ่านเป็นทำนอง” เปลี่ยนแปลงไป เพราะการสวดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นจะห้อนให้เห็นว่าการอ่านออกเสียงร้อยแก้วก็ถือว่าเป็นการสาดได้เช่นกัน ยังไปกว่านั้น การอกรอกรสัมภ์เป็นทำนองต่าง ๆ ตามองค์เทพ หรือการอกรสัมภ์

สารสารภาษาและวรรณคดีไทย

เสียงสวดที่ตระกูลตะกั้ว ติดขัด หรือสวดได้ร้าบเรื่น ตามที่เชื่อว่าเป็นเพwareกรรมของผู้บวชจากหนังสือและผู้สวดเอง ก็เป็นปัจจัยที่กำหนดทำนองต่าง ๆ ที่ผู้สวดพะมาลัยแต่ละคนจะเปลี่ยงเสียงออกมากอึกด้วย ซึ่งแตกต่างจากชนบทเดิมที่ทำนองสวดเป็นเรื่องที่ถ่ายทอดกันมาในชุมชนทั้งในลักษณะของครูพักลักจำ หรือถ่ายทอดกันผ่านการเป็นลูกหลาน สายตระกูลหรือการเป็นศิษย์กันกุญชี

ดังนั้น การสวดพะมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นจึงยังคงมีบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรมเรื่องพะมาลัยให้รับรู้อยู่ในสังคมไทยเช่นเดียวกับการสวดพะมาลัยในงานศพ แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปคือการสวดพะมาลัยมีการสืบทอดที่แตกต่างจากชนบทเดิมเพราะวรรณกรรมเรื่องพะมาลัยถูกนำมามาใช้ในบริบทของพิธีกรรมที่แตกต่างไป กลยุทธ์เป็นการสวดในระดับที่ผู้สวดแต่ละคนสามารถสวดได้โดยอิสระเพื่อสนองความต้องเฉพาะของแต่ละบุคคล ยิ่งไปกว่านั้น การสืบทอดวรรณกรรมเรื่องพะมาลัยดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบทสวดและทำนองสวดพะมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นในฐานะที่เป็นหัวใจวรรณกรรมลายลักษณ์และมุขปารูปมีแฝงมุทที่แตกต่างออกไปจากเดิม ที่เชื่อว่า โอกาสในการสวดจริงจะเป็นปัจจัยในการรักษาบทสวดและทำนองสวดพะมาลัยตามชนบทให้คงอยู่ได้ในสังคม

๓.๒.๒ ความเปลี่ยนแปลงในเชิงสังคม

การสวดพะมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่น เป็นการสวดในระดับที่ผู้สวดแต่ละคนสามารถสวดได้โดยอิสระเพื่อสนองความต้องการของตนจึงทำให้ผู้สวดทั้งที่เป็นร่างทรงและไม่ได้เป็นร่างทรงหันมานิยมสวดพะมาลัยมากขึ้นอันเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่สะท้อนให้เห็นว่า การสวดพะมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นมีบทบาทใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการสวดพะมาลัยในงานศพ กล่าวคือมีบทบาทในการตอบสนองความต้องการทางจิตใจกระตุ้นช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต ด้วยเชื่อว่าไม่ว่าปัญหานั้นแม้จะร้ายแรงเพียงใด การสวดพะมาลัยจะสามารถปัดเป่า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เคราะห์ร้ายด่าง ๆ และช่วยให้ชีวิตดีขึ้นได้ การสาดพระมาลัยจึงเป็นทางออกของบัญชาด่าง ๆ ในชีวิตในระดับปัจเจก

นอกจากนี้ การสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นยังมีบทบาทในการให้การศึกษาและช่วยความคุณสังคม แม้ผู้สาวจะกล่าวว่าตนมาสาดพระมาลัยเพื่อเสริมบารมีให้องค์ สะเดาะเคราะห์ แก้นัน หรืออื่น ๆ ก็ตาม แต่เนื้อหาจากวรรณกรรมเรื่องพระมาลัยที่ได้รับให้เห็นถึงนาปบัญญคุณไทยด่าง ๆ ก็จะซึมซับอยู่ในตัวของผู้สาวซึ่งนับได้ว่าเป็นการปลูกฝังหรือเป็นการย้ำเตือนให้ผู้คนตระหนักระไรใจในศีลธรรมและคุณธรรมได้อย่างดี ทำให้เกรงกล้าและไม่กล้ากระทำบาปด่าง ๆ

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นได้ทำหน้าที่เป็นทางออกของบัญชาด่าง ๆ ในชีวิต และช่วยให้การศึกษาดีธรรมอันจะนำไปสู่การความคุณคนในสังคมให้ลະชั่วกลัวบป อันเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาของคนไทยในปัจจุบันที่จะนำวรรณกรรม และพิธีกรรม มาดีความใหม่หรือนำมาใช้ในมุมมองใหม่ ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการในระดับปัจเจกบุคคล จึงทำให้มีผู้คนหันมานิยมสาดพระมาลัยที่สำนักสงฆ์ถ้าเม่นมากยิ่งขึ้น ในปัจจุบัน ในขณะที่การสาดพระมาลัยในงานศพกลับค่อย ๆ เสื่อมหายไปจากสังคมไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วารสารภาษาและวรรณคดีไทย

บรรณานุกรม

แคนบีช แบรดเลย์, อักษรภิธานศรับท์, พระนคร: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว,
๒๕๑๘.

ปรัมินท์ จาจุร, การสืบทอดทำนองสวดและประเพณีสวดพระมาลัยที่บ้าน
หนองข้าว จังหวัดกาญจนบุรี, วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัน
ถันทิด ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย, ๒๕๓๒.

ปรัมินท์ จาจุร, สวดพระมาลัย: บทบาทของคีตกรรมหลังความตายต่อวรรณกรรม
และสังคม, ใน สุกัญญา สุจanya (บรรณาธิการ), พิธีกรรม ดำเนิน
นิทาน เพลง: บทบาทของคีตชนกับสังคมไทย, กรุงเทพฯ: โครงการ
เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๔๔.

วัฒนา ณ นคร, ลักษณะร่วมเรื่องพระมาลัยในวรรณกรรมพื้นบ้านและพระ
มาลัยคำหลวง, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบันถันทิด ภาควิชาวรรณคดี
เบรเยนเทียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๖.

วิเชียร ณ นคร และคณะ, นครศรีธรรมราช, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสมพันธ์,
๒๕๒๑.

ส.ธรรมภักดี, คัมภีร์สวดพระมาลัยฉบับ ส.ธรรมภักดี, (ม.ป.ป.)

สุจิตต์ วงศ์เทศ, ชื่อบ้านนามเมือง จังหวัดปราจีนบุรี, สำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม, ๒๕๔๐.

สุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, "สวดมาลัย" ใน สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ.๒๕๗๙
เล่ม ๑, ๒๕๒๗.

อ่อนวงศ์ พัดพาดี, พระนิพนธ์ประเภทคำหลวงของเจ้าฟ้าธรรมธิเบศร,
วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบันถันทิด ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิต
วิทยาลัย, ๒๕๒๒.

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**